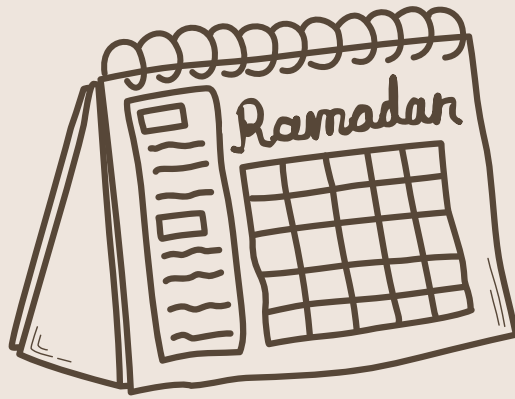

رَمَضَانُ

Lyhyt ramadan-opas

ja usein kysytyjä kysymyksiä

Asiya Rosa

© 2026 Asiya Rosa

Sisältöä saa jakaa ja kopioida ei-kaupallisiin tarkoituksiin.

1. versio.

Sisältöön liittyviä neuvoja: info.islaminusko@gmail.com

رَمَضَانُ

Lyhyt ramadan-opas

ja usein kysytyjä kysymyksiä

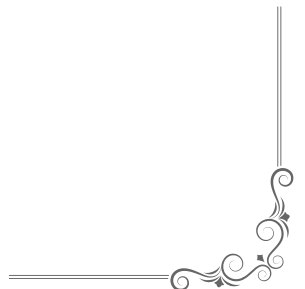
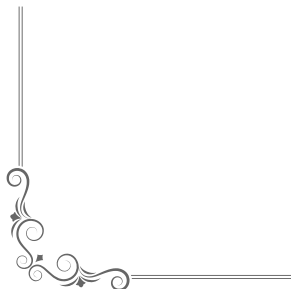
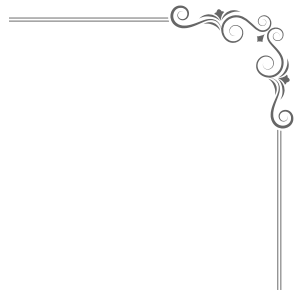
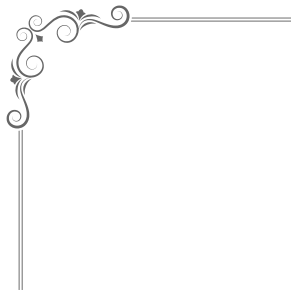

Asiya Rosa

Sisällys

Ramadanin paaston määritelmä.....	10
Paaston asema islamissa.....	11
Paaston tavoite.....	12
Ramadanin hyveellisyys.....	16
Paaston palkkio.....	17
Paaston pilarit.....	18
Paaston ehdot.....	19
Milloin paaston saa rikkoa jos on lähdössä matkalle?	22
Kenelle paasto on pakollista?.....	24
Imettävän ja raskaana olevan paasto.....	25
Mikä on korvaus eli <i>fidya</i> ?.....	27
Asiat jotka mitätöivät paaston.....	29
Määrätty korvaus (<i>kaffaarah</i>) henkilölle joka rikko paastonsa ramadanina päiväsaikaan yhdynnällä.....	30
Paaston aikana sallitut asiat jotka eivät mitätöi paastoa.....	32
Suosittelavat asiat paastossa.....	35
Vältettävät ja inhotut asiat paastossa.....	37
Ramadanin alkamisen toteaminen	38
Paaston aloittamisen aikomus.....	42
Ensimmäiseen paastopäivään valmistautuminen edellis yönä.....	43
Paaston rikkomisen auringonlaskun aikaan.....	45
Yörukous ramadanina.....	47
Kohtalon yö (<i>laylat ul-qadr</i>) ja 10 viimeistä yötä.....	49
Jokaiselle pakollinen paaston rikkomisen almuvero (<i>zakat ul-fitr</i>).....	53
Paaston rikkomisen juhla (<i>‘iid ul-fitr</i>).....	55
Seuraavana kuukautena kuuden päivän paastoaminen.....	59
Hänen vapaaehtoiset paastonsa jonka tulee vielä korvata ramadanina menetettyjä päiviä.....	60
Kuukautisten ansiosta menetettyjen paastojen korvaaminen.....	62
Usein kysytyt kysymykset paastosta.....	63

Lyhyt ramadan-opas ja usein kysyttyjä kysymyksiä

Ramadanin paaston määritelmä

Ibn al-Uthaymiin sanoi:

الصَّوْمُ لُغَةً: الْإِمْسَاكُ. الصَّوْمُ اصطلاحًا: التَّعَبُّدُ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بِالْإِمْسَاكِ عَنِ الْأَكْلِ وَالشُّرْبِ وَسَائِرِ الْمُفْطَرَاتِ مِنْ طُلُوعِ الْفَجْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ.

“Paasto tarkoittaa kielellisesti pidättäytymistä. Paasto tarkoittaa teknisesti (eli islamin oppineiden ymmärryksellä) Allahin – Ylistetyn ja Korkeimman – palvomista pidättäytymällä syötävästä, juotavasta ja muista paaston rikkojista auringonsarastuksesta auringonlaskuun.”

(*Majmu' fataawa li-ibn al-Uthaymiin*)

Shaykh Haytham Sarhaan sano:

تعريف الصيام
هو التَّعَبُّدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِالْإِمْسَاكِ عَنِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَسَائِرِ الْمُفْطَرَاتِ مِنْ طُلُوعِ الْفَجْرِ الصَّادِقِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ.

“Paaston määritelmä: Paasto on Allahille – Mahtavalle ja Majesteettiselle – suoritettu palvontateko, joka on pidättäytymistä ruoasta, juomasta ja muista paaston rikkojista oikeasta aamunsarastuksesta auringonlaskuun.”

(*Sharh Minhaj as-Salikiin*)

Paaston asema islamissa

Ramadanin paasto on yksi islamin viidestä pilarista, joka korostaa sen laillista tärkeyttä.

Abdullah ibn Umarin – Allah olkoon tyytyväinen häneen – on raportoitu sanoneen:

سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَحَجَّ الْبَيْتِ، وَصَوْمَ رَمَضَانَ

“Kuulin Allahin sanansaattajan ﷺ sanovan: ‘Islam rakentuu viiteen (pilariin): (1) uskontunnustukseen, ettei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Allah ja että Muhammad on Allahin sanansaattaja, (2) rukouksen suorittamiseen, (3) almuveron antamiseen, (4) pyhiinvaelluksen suorittamiseen ja (5) ramadanin paastoamiseen’.”

(Sahih al-Bukhari 15 ja Muslim 8)

Paaston tavoite

Muslimit paastoavat ramadanin kuukauden ensisijaisesti siksi, että Allah – Kaikkietävä ja Viisain – on säätenyt sen pakolliseksi enemmistölle ihmisistä. Paastosta on monia hyötyjä ja viisauksia, joita voimme kuitenkin oivaltaa. Yksi ensisijaisimmista paaston tavoitteista on Allahin tietoisuuden eli *taqwan* saavuttaminen. Allah sanoo:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

“Oi te, jotka uskotte, paasto on määrätty teille, kuten se oli määrätty niille, jotka olivat ennen teitä, jotta olisitte tietoisia Allahista (niitä, joilla on *taqwaa*).”

(2:183)

Taqwa tarkoittaa tietoisuutta Allahista tavalla, että henkilö ei tee mitä ikinä hän tahtoo, vaan hän pyrkii siihen, mitä hänen Luojaansa on määrännyt ja välttää sitä, mitä hänen Luojaansa on kieltänyt. Henkilö, jolla on *taqwaa*, muistaa Luojaansa jokaisessa tilanteessa ja miettii tekojaan peläten hänen Luojaansa oikeudenmukaista rangaistusta, jonka epäoikeudenmukaiset tulevat ansaitsemaan. *Taqwa* voidaan siis kääntää tietoisuudeksi tai peloksi, jota palvelija tuntee Luojaansa kohtaan. Se voidaan joissain tapauksissa kääntää myös hurskaudeksi. Umar ibn al-Khattab sanoi:

مَنْ خَافَ اللَّهَ لَمْ يَشْفِ غِيْظُهُ وَمَنْ اتَّقَى اللَّهَ لَمْ يَصْنَعْ مَا يُرِيدُ

“Kuka ikinä pelkää Allahia ei pura vihaansa ja kuka ikinä on tietoinen Allahista ei tee mitä ikinä hän tahtoo.”

(*al-Zuhd li-Abi Dawuud* 98)

‘Umar ibn Abdul-Aziz sanoi:

التقوى ترك ما حرم الله، وأداء ما افترض الله

“*At-Taqwa* on sen jättämistä, minkä Allah kielsi ja sen tekemistä, minkä Allah on tehnyt pakolliseksi.”

(*Al-Muttali alaa abwaab al-mukni*)

Ibn Kathiir sanoi:

التَّقْوَى: اسْمٌ جَامِعٌ لِفِعْلِ الطَّاعَاتِ وَتَرْكِ الْمُنْكَرَاتِ

“*At-Taqwa* on yleinen termi, joka sisältää kaikkien tottelevaisuuden tekojen tekemistä ja kaikkien pahuuksien jättämistä.”

(*Tafsiir Ibn Kathiir 1/492*)

Shaykh Ibn al-Uthaymiin sanoi:

التَّقْوَى اسْمٌ جَامِعٌ لِفِعْلِ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ، وَتَرْكِ جَمِيعِ مَا نَهَى عَنْهُ، لِأَنَّهَا مُشْتَقَّةٌ مِنَ الْوَقَايَةِ، وَهِيَ أَنْ يَتَّخِذَ الْإِنْسَانُ وَقَايَةً لَهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ، وَلَا وَقَايَةَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ، إِلَّا بِفِعْلِ أَوْامِرِهِ وَاجْتِنَابِ نَوَاهِيهِ

“*At-Taqwa* on yleinen termi, joka sisältää kaiken sen tekemistä, mitä Allah on käskennyt ja kaiken sen jättämistä, mitä Allah on kieltänyt, sillä sanan juuri on peräisin suojelemisesta (*wiqaayah*). Se tarkoittaa, että ihminen ottaa suojelukeinot suojellakseen itseään Allahin rangaistusta vastaan, eikä ole muuta tapaa suojella itseään Allahin rangaistusta vastaan kuin tekemällä sitä, mitä Hän on käskennyt ja välttämällä sitä, mitä Hän on kieltänyt.”

(*Majmuu' fataawa wa rasaail al-Uthaymiin 40/24*)

Hän myös sanoi:

مِنْ حِكْمَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، أَنَّ اللَّهَ نَوَعَ الْعِبَادَاتِ فِي التَّكْلِيفِ؛ لِيُخْتَبَرَ الْمَكْلُوفُ كَيْفَ يَكُونُ امْتِثَالُهُ لِهَذِهِ الْأَنْوَاعِ، فَهَلْ يَمْتَثِلُ وَيَقْبَلُ مَا يُوَافِقُ طَبْعَهُ، أَوْ يَمْتَثِلُ مَا بِهِ رِضَا اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟

“Se on Allahin – Mahtavan ja Majesteettisen – viisaudesta, että Hän on määrännyt erilaisia palvonnantekoja testaakseen vastuussa olevia (ihmisiä), miten he tottelisivat näitä erityyppisiä käskyjä. Päättävätkö he tehdä vain sen, mikä heille sopii, vai tekevätkö he sen, mikä saa Allahin – Mahtavan ja Majesteettisen – tyytyväiseksi.”

(*Ash-Sharh al-Mumti' li-Shaykh Ibn 'Uthaymiin 6/190*)

As-Sa'di sanoi:

ذَكَرَ تَعَالَى حِكْمَتَهُ فِي مَشْرُوعِيَةِ الصِّيَامِ فَقَالَ: (لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) فَإِنَّ الصِّيَامَ مِنْ أَكْبَرِ أَسْبَابِ التَّقْوَى، لِأَنَّ فِيهِ امْتِثَالَ أَمْرِ اللَّهِ وَاجْتِنَابَ نَهْيِهِ.

فمما اشتمل عليه من التقوى: أن الصائم يترك ما حرم الله عليه من الأكل والشرب والجماع ونحوها، التي تميل إليها نفسه، متقرباً بذلك إلى الله، راجياً بتركها، ثوابه، فهذا من التقوى. ومنها: أن الصائم يدرّب نفسه على مراقبة الله تعالى، فيترك ما تهوى نفسه، مع قدرته عليه، لعلمه باطلاع الله عليه، ومنها: أن الصيام يضيق مجاري الشيطان، فإنه يجري من ابن آدم مجرى الدم، فبالصيام يضعف نفوذه، وتقل منه المعاصي، ومنها: أن الصائم في الغالب، تكثّر طاعته، والطاعات من خصال التقوى، ومنها: أن الغني إذا ذاق ألم الجوع، أوجب له ذلك، مواساة الفقراء المعدمين، وهذا من خصال التقوى.

“Allah – Korkein – mainitsee paaston säädöksen viisauden sanoen: ‘ – jotta olisitte tietoisia Allahista (niitä, joilla on taqwaa)’. (2:183) Paasto on siis yksi mahtavimmista tavoista saavuttaa tietoisuutta Allahista, sillä se sisältää Allahin määräyksen tottelemista ja kielletyn välttämistä.

Osa tätä tietoisuutta (tai hurskautta), jota paasto sisältää on se, että paastoaja pidättäytyy siitä, minkä Allah on kieltänyt: syömisestä, juomisesta, sukupuolisesta kanssakäymisestä ja muista vastaavista asioista, joihin hänen sielunsa taipuu. Hän tekee tämän lähentyäkseen Allahia ja toivoen palkkiota siitä, että hän luopuu niistä. Tämä on osa hurskautta (eli *taqwaa*).

Siihen kuuluu myös se, että paastoaja harjoittaa itseään sen tiedostamiseen, että Allah valvoo häntä. Hän siis jättää sen, mitä hänen sielunsa himoitsee, vaikka hänellä olisi kyky siihen, koska hän tietää Allahin näkevän hänet.

Lisäksi paasto ahtauttaa pahalaisen kulkureitit, sillä pahalainen virtaa Aadamin jälkeläisessä kuin veri (*Sahih al-Bukhari 7171*). Paaston avulla hänen vaikutusvaltansa heikkenee ja synnit vähenevät.

Paastoaja myös lisää useimmiten tottelevaisuuttaan, ja hyvät teot kuuluvat hurskauden ominaisuuksiin.

Ja kun rikas kokee nälän tuskan, se velvoittaa häntä osoittamaan myötätuntoa ja tukea köyhiä ja puutteessa eläviä kohtaan – tämäkin kuuluu hurskauden ominaisuuksiin.”

(*Tafsiir as-Sa‘di 86*)

Shaykh Muhammad al-Mukhtaar ash-Shinqiiti sanoi:

في الصيام خير كثير، فإنه يذكر الأغنياء بالفقراء والمحتاجين، فإن الإنسان إذا جاع وعطش مع قدرته أو علمه أنه في آخر النهار سيجد الطعام وسيجد الشراب، سيتذكر الفقير الذي لا يجد طعاماً ولا شراباً، ولذلك قالوا: إن هذا الصيام فيه مصلحة عظيمة للإنسان من جهة تذكره للضعفاء، وخاصة إذا كان من الأغنياء والأثرياء.

فإن الغني ربما ينسى إخوانه من الضعفاء والفقراء بسبب ما فيه من الغنى، كما قال تعالى: (كَلَّا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ * أَلَمْ يَرَأْهُ اسْتَغْنَى) العلق/6-7 .

فالإنسان إذا استغنى أصابه الطغيان، ولكن إذا جاع كما يجوع الفقير، وظمئ كما يظمأ الفقير: دعاه ذلك
إلى أن يتذكر هؤلاء الضعفاء فيعطف عليهم.

“Paastossa on paljon hyvää, sillä se muistuttaa rikasta köyhistä ja tarpeessa olevista. Kun henkilö tuntee nälkää ja janoa, vaikka hän tietää löytävänsä ruokaa ja juomaa päivän lopussa, hän tulee muistamaan köyhää, joka ei tule löytämään ruokaa tai juomaa (päivän lopuksi). Tästä syystä he sanovat, että tässä paastossa on paljon hyvyttä yksilölle ja se saa hänet muistamaan heikkoa – erityisesti, jos hän kuuluu rikkaisiin ja varakkaisiin ihmisiin.

Nimittäin rikas saattaa unohtaa heikot ja köyhät veljensä sen vaurauden vuoksi, jossa hän elää, kuten Korkein sanoi: *‘Ei suinkaan. Totisesti ihminen tulee ylimieliseksi, kun hän näkee itsensä omavaraisena.’* (96:6–7).

Kun ihminen kokee olevansa omavarainen, hän joutuu tyrannian ja röyhkeyden valtaan. Mutta kun hän näkee nälkää kuten köyhä näkee nälkää ja janoa kuten köyhä tuntee janoa, se saa hänet muistamaan nämä heikot ja tuntemaan heitä kohtaan myötätuntoa.”

(*Sharh Zaad al-Mustaqni* 7/100)

Paaston hyötyjä on siis monia – näidenkin lisäksi – mutta sen päätavoite on se, että paastoaja saavuttaisi hurskauden ja tietoisuutta Allahia kohtaan.

Ramadanin hyveellisyys

Shaykh Ibn Baaz sanoi:

ثَبَّتَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ كَانَ يُبَشِّرُ أَصْحَابَهُ بِمَجِيءِ شَهْرِ رَمَضَانَ، وَيُخْبِرُهُمْ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ أَنَّهُ شَهْرٌ تُفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ الرَّحْمَةِ وَأَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ، وَتُغْلَقُ فِيهِ الشَّيَاطِينُ.

“On vahvistettu, että Allahin sanansaattajalla ﷺ oli tapana julistaa ilosanomaa seuralaisilleen ramadanin kuukauden saapumisesta. Hän ﷺ kertoi heille sen olevan kuukausi, jolloin armon ja Paratiisin ovet avataan, Helvetin ovet suljetaan ja paholaiset kahlitaan.

وَيَقُولُ ﷺ: «إِذَا كَانَتْ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ، فَتُحْتَأَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ. وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ. وَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ. وَلِلَّهِ عِتْقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ».

Ja hän ﷺ sanoi: ‘Kun ramadanin ensimmäinen yö koittaa, Paratiisin portit avataan, eikä mitään niistä suljeta. Ja Helvetin portit suljetaan, eikä mitään niistä avata, ja paholaiset kahlitaan. Kutsuja tulee kutsumaan: ‘Oi hyvyyden tavoittelija, lähesty, ja oi pahuuden tavoittelija, pidättäydy!’ (*Sunan at-Tirmidhi 682 ja Ibn Maajah 1642, sahih al-Albaanin mukaan*)”

(*Risaalah muujazah fi-s-siyaam*)

Profeetta ﷺ sanoi:

وَمَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ.

“Kuka ikinä paastoo ramadanin uskosta ja palkkiota toivoen, hänelle annetaan anteeksi hänen menneet syntinsä. Kuka ikinä rukoilee ramadanin öinä uskosta ja palkkiota toivoen, hänelle annetaan anteeksi hänen menneet syntinsä. Kuka ikinä seisoo rukouksessa kohtalon yönä (*laylat ul-qadr*) uskosta ja palkkiota toivoen, hänelle annetaan anteeksi hänen menneet syntinsä.”

(*Sahih al-Bukhari 2014 ja Muslim 760*)

Haditheja ramadanin paaston ja sen yörukousten hyveellisyydestä on lukuisia.

Paaston palkkio

Profeetta ﷺ sanoi:

«يَقُولُ اللَّهُ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ إِلَّا الصِّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ؛ تَرَكَ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ مِنْ أَجْلِي. لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ، وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ. وَلَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ».

“Allah sanoo: ‘Kaikki Aadamien jälkeläisen teot ovat hänelle itselleen. Hän saa hyvästä teosta palkkiota kymmenkertaisesti – tai jopa seitsemänsataakertaiseen asti – paitsi paasto. Se on Minulle, ja Minä palkitsen siitä (miten tahdon), sillä hän jätti himonsa, ruokansa ja juomansa Minun vuokseni. Paastoavalla on kaksi iloa: ilo paastonsa rikkoessaan ja ilo kohdatessaan Valtiaansa. Ja paastoavan suun haju on Allahin luona parempi kuin myskin tuoksu.”

(*Sahih al-Bukhari 1904 ja Muslim 1151*)

Profeetta ﷺ sanoi:

مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بَعَدَ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا

“Hän, joka paastoaa yhden päivän Allahin vuoksi, hänen kasvonsa viedään seitsemänkymmenen vuoden matkan verran kauas helvetin tulesta.”

(*Sahih al-Bukhari 2840 ja Muslim 1153*)

Paaston pilarit

Shaykh Haytham Sarhaan sanoi:

للصيام ركنان

“Paastolla on kaksi pilaria

1 – النية

1. Aikomus

نية الفرض :

a) Pakollisen paaston aikomus:

لابدّ من تبين النية في الفرض من الليل – أي: قبل الفجر – , ويكفي عقد النية بدخول الشهر في رمضان , ومحلها القلب , والتلفظ بها بدعة.

Aikomus on vahvistettava pakolliselle rukoukselle edellisyytenä eli ennen fajria.

Ramadanin kuussa riittää, että aikomus tehdään sydämessä kuukauden alussa, eikä sen lausuminen ääneen ole sallittua, vaan se on innovaatio (bid’a).

نية النفل :

b) Vapaaehtoisen paaston aikomus:

تصحّ في أي ساعة من النهار ما لم يأت بمفطرّ , ولكن يحسب الأجر من عقد النية.

Tämän voi tehdä milloin tahansa päivän aikana, kunhan ei ole tehnyt vielä mitään, mikä rikkoo paaston (kuten syönyt). Aikomuksesta lähtien alkaa paaston palkkio.

2 – الإمساك عن المفطرات

2. Pidättäytyminen paaston rikkojista.”

(*Sharh Minhaj as-Salikiin*)

Paaston ehdot

Shaykh Haytham Sarhaan sanoi:

شروط وجوب الصيام

“Paaston pakollisuuden ehdot ovat:

الإسلام

1. Islam (eli henkilön tulee olla muslimi, jotta paasto olisi hyväksytty)

العقل

2. Selväjärkisyys

البلوغ , أما غير البالغ فيرغب في الصيام , ويأمره وليه .

3. Murrosiän saavuttaminen. Häntä, joka ei ole saavuttanut murrosikää (mutta on tajunnan iässä) rohkaistaan paastoamaan ja hänen huoltajansa ohjaa häntä siihen.

الاستيطان: فلا يجب الصيام على المسافر , والأولى أن يصوم مالم يشقّ عليه, لفعل النبي ﷺ ولأنه أسرع في إبراء الذمة وأيسر على المكلف ولإدراك فضيلة الشهر.

4. Kotiseudulla pysyttely. Paasto ei ole pakollinen matkustajalle, mutta on parempi paastota, jos siitä ei koidu vaikeuksia, sillä profeetta ﷺ teki näin (*Sahih al-Bukhari* 1945 ja *Muslim* 1122). Se myös vapauttaa (pakollisesta) velvollisuudesta nopeammin, joka on helpompaa yksilölle. Tällä hän myös saavuttaa kuukauden hyveellisyyden.

الصحة

5. Terveys

الخلو من الحيض والنفاس

6. Kuukautisten ja jälkivuodon tilassa olemattomuus.”

(*Sharh Minhaj as-Salikiin*)

Shaykh Ibn al-Uthaymiin sanoi:

والصغير لا يلزمه الصوم حتى يبلغ، ولكن يؤمر به متى أطاقه ليتمرن عليه ويعتاده، فيسهل عليه بعد البلوغ، وقد كان الصحابة رضي الله عنهم – وهم خير هذه الأمة – يصومون أولادهم وهم صغار
 “Nuorta lasta (joka on alle murrosikäinen) ei tulisi pakottaa paastoamaan, kunnes hän saavuttaa murrosiän. Mutta häntä voidaan käskää paastoamaan, jos hän kykenee siihen (ja tunnistaa oikean väärästä), jotta hän tottuisi siihen ja jotta se olisi hänelle helpompaa, kun hän saavuttaa murrosiän. Seuralaisilla – Allah olkoon tyytyväinen heihin – jotka ovat parhaita kansastamme, oli tapana laittaa heidän lapsiaan paastoamaan, kun he olivat nuoria.”

(*Majmu’ Fatawa al-Shaykh Ibn ‘Uthaymiin* 19/28, 29)

Kuten *Shaykh* Haytham Sarhaan mainitsi profeetan ﷺ paastota matkan aikana (*Sahih al-Bukhari* 1945 ja *Muslim* 1122), voi näin tehdä, jos siitä ei koidu haittaa. Toisaalta, Jabir bin Abdullah raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصَّوْمُ فِي السَّفَرِ

“Ei ole hurskautta paastota matkustaessa.”

(*Sahih al-Bukhari* 1844)

Ibn al-Qayyim sanoi:

وأسبابُ الفِطْرِ أربعةٌ: السَّفَرُ، والمرضُ، والحَيْضُ، والخوفُ من هلاكٍ مَنْ يُخْشَى عليه الهلاكُ بالصومِ كالمرضعِ والحاملِ

“Paaston rikkomisen (lailliset) syyt ovat neljä: matkustaminen, sairaus, kuukautiset sekä tuhon (tai kuoleman) pelkääminen sen puolesta, jolle paasto saattaisi aiheuttaa tuhoa (tai kuoleman), kuten imettävälle tai raskaana olevalle (eli jos he pelkäävät lapsensa terveyden puolesta).”

(*Haashiyyah ar-Rawdh al-Murbi’* 3/379–380)

Anas ibn Maalikin on raportoitu sanoneen:

أَغَارَتْ عَلَيْنَا خَيْلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يَتَغَدَّى فَقَالَ: ادْنُ فَكُلْ قُلْتُ: إِنِّي صَائِمٌ، قَالَ اجْلِسْ أَحَدِثْكَ عَنِ الصَّوْمِ أَوْ الصِّيَامِ، إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَضَعَ عَنِ

المسافر شطر الصلاة، وعن المسافرين والحامل والمرضع الصوم، أو الصيام والله لقد قالهما النبي صلى الله عليه وسلم، كِلَاهُمَا أَوْ أَحَدَاهُمَا

“Allahin sanansaattajan ﷺ ratsut tulivat kimppuumme, joten menin Allahin sanansaattajan ﷺ luokse, ja hän oli lounastamassa. Hän sanoi: ‘Lähesty ja syö.’ Sanoin: ‘Minä olen paastossa.’ Hän sanoi: ‘Istu, kerron sinulle paastosta (tai hän sanoi: ‘ – paastoamisesta’). Totisesti, Allah – Mahtava ja Majesteettinen – on keventänyt matkustajan velvollisuutta, määräten rukouksesta vain puolet, ja matkustajalta sekä raskaanaolevalta ja imettävältä paaston tai paastoamisen.’ Allahin nimeen, profeetta ﷺ sanoi ne molemmat tai jommankumman niistä.”

(Abu Dawud 2408, *hasan-sahih al-Albaanin mukaan*)

Allah sanoi:

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامَ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

“(Paasto on määrätty) tietyille määrätyille päiville, joten kuka ikinä teistä on sairaana¹ tai matkalla (ramadanin aikana), niin sama määrä (menetettyjä paastoja on paastettava) muina päivinä (korvauksena matkustuksen tai sairauden jälkeen). Ja niille, jotka kykenevät² (mutta tämä aiheuttaisi liian suurta hankaluutta) on (vaihtoehtoisena) korvauksena köyhän ruokkiminen (jokaista korvattavaa paastopäivää kohti paaston sijaan) ja kuka ikinä tekee vapaaehtoisesti hyvää, niin se on parempi hänelle. Ja jos paastatte, niin se on teille parhaaksi. Kunpa vain tietäisitte.”

(2:184)

¹ Sairaana olevan on sallittua siirtää paastoaan, jos paastosta koituisi hänelle todellinen terveydellinen uhka. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että pienen päänsäryn tai flunssan aikana henkilöllä olisi laillista syytä rikkoa paastoaan. An-Nawawi sanoi:

وَأَمَّا الْمَرَضُ الْيُسِيرُ الَّذِي لَا يَلْحَقُ بِهِ مَشَقَّةٌ ظَاهِرَةٌ لَمْ يَجْزُ لَهُ الْفِطْرُ بِلَا خِلَافٍ عِنْدَنَا

“Mitä tulee henkilöön, joka on hieman sairas ja hän ei kärsi mistään selkeästä haitasta, niin hänen ei ole sallittua rikkoa paastoaan ja tästä ei ole eri mielipiteitä luonamme.”

(Al-Majmu’ 6/261)

Jos paasto kuitenkin aiheuttaisi henkilölle terveydellistä uhkaa tai viivästyttäisi potilaan parantumista, niin näissä tapauksissa hänen on sallittua olla paastoamatta sairauden aikana. An-Nawawi sanoi:

وَالصَّحِيحُ الَّذِي يَخْشَى الْمَرَضَ بِالصَّيَامِ , كَالْمَرِيضِ الَّذِي يَخَافُ زِيَادَتَهُ فِي إِبَاحَةِ الْفِطْرِ ; لِأَنَّ الْمَرِيضَ إِنَّمَا أُبِيحَ لَهُ الْفِطْرُ خَوْفًا مِمَّا يَتَجَدَّدُ بِصِيَامِهِ , مِنْ زِيَادَةِ الْمَرَضِ وَتَطَاوُلِهِ , فَالْخَوْفُ مِنْ تَجَدُّدِ الْمَرَضِ فِي مَعْنَاهُ

Milloin paaston saa rikkoa jos on lähdössä matkalle?

Oppineet ovat erimielisiä siitä, milloin paaston saa rikkoa, jos henkilö on lähdössä matkalle ramadanina päiväsaikaan. Osan mukaan sen saa rikkoa vasta, kun henkilö on lähtenyt ulos kaupungistaan alueelle, jossa hänet luokitellaan matkustajaksi. Tämä johtuu siitä, että alustava tila on se, että ramadanin aikana on kiellettyä syödä, juoda tai tehdä mitään paastoa rikkovia asioita auringonsarastuksesta auringonlaskuun saakka, ellei henkilö ole jo siinä tilassa, että hänellä on tekosyy rikkoa se.

Toisen mielipiteen mukaan matkustaja voi syödä ennen lähtöä. Tämä perustuu siihen, että Muhammad ibn Ka'b raportoi:

أَتَيْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رَمَضَانَ وَهُوَ يُرِيدُ سَفَرًا وَقَدْ رَحِلَتْ لَهُ رَاحِلَتُهُ وَلَيْسَ ثِيَابَ السَّفَرِ
فَدَعَا بِطَعَامٍ فَأَكَلَ فَقُلْتُ لَهُ سَنَّةٌ قَالَ سَنَةٌ ثُمَّ رَكِبَ

“Tulin Anas ibn Maalikin luokse – Allah olkoon tyytyväinen häneen – ramadanina ja hän halusi lähteä matkalle. Hänen matkaansa varten oli jo valmisteltu ratsu (tai kulkuväline), ja hän oli pukeutunut matkavaatteisiin. Sitten hän pyysi ruokaa ja söi. Sanoin hänelle: ‘Onko tämä sunnah?’ Hän vastasi: ‘Tämä on sunnah.’ Tämän jälkeen hän nousi kulkuvälineen kyytiin (ja lähti).”

At-Tirmidhi sanoi:

“Terveen henkilön, joka pelkää paaston aiheuttavan hänelle sairauden (tai sairaushaittoja) – kuten myöskin sairaan, joka pelkää paaston lisäävän (sairauttaan) – on sallittua rikkoa paasto. Tämä johtuu siitä, että sairaalle henkilölle paaston rikkominen on sallittua (sairastumisen) uusiutumisen pelosta paastonsa vuoksi, ettei sairaus lisäännä tai pitkity, ja pelko sairauden uusiutumisesta on sama merkityksessä.”

(*Al-Majmu'* 6/261)

Jos henkilö kärsii parantumattomasta sairaudesta, kuten ensimmäisen tyypin diabeteksesta, joka ei salli paastoamista turvallisesti, niin hänen ei tarvitse paastota milloinkaan, vaan hän ruokkii kultakin päivältä köyhän.

² Ibn Abbaas kommentoi jaetta sanoen:

لَيْسَتْ بِمَنْسُوخَةٍ، هُوَ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ لَا يَسْتَطِيعَانِ أَنْ يَصُومَا، فَلْيُطْعِمَا مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا

“Tätä jaetta ei olla kumottu (toisella laillisella ilmoituksella), vaan se on vanhoille miehille ja vanhoille naisille, jotka eivät pysty paastoamaan (sillä he ovat heikkoja ja vanhoja), joten heidän tulee ruokkia yksi köyhä jokaista päivää kohden.”

(*Sahih al-Bukhari* 4505)

وَقَدْ ذَهَبَ بَعْضُ أَهْلِ الْعِلْمِ إِلَى هَذَا الْحَدِيثِ وَقَالُوا لِلْمُسَافِرِ أَنْ يُفْطِرَ فِي بَيْتِهِ قَبْلَ أَنْ يَخْرُجَ وَلَيْسَ لَهُ أَنْ
يَقْصُرَ الصَّلَاةَ حَتَّى يَخْرُجَ مِنْ جِدَارِ الْمَدِينَةِ أَوْ الْقَرْيَةِ

“Jotkut oppineista ovat nojautuneet tähän hadithiin ja sanoneet, että matkustajalle on sallittua rikkoa paasto jo omassa kodissaan ennen lähtöä, mutta hänellä ei ole oikeutta lyhentää rukousta ennen kuin hän on poistunut kaupungin tai kylän rajojen (muurien) ulkopuolelle.”

(*Sunan al-Tirmidhi 799, sahih al-Albaanin mukaan*)

Kenelle paasto on pakollista?

Shaykh Haytham Sarhaan sanoi:

وَيَجِبُ صِيَامُ رَمَضَانَ عَلَى كُلِّ

“Ramadanin paasto on pakollista jokaiselle:

١ - مُسْلِمٍ

1. muslimille,

٢ - بَالِغٍ

2. murrosiän saavuttaneelle,

٣ - عَاقِلٍ

3. järjissään olevalle,

٤ - قَادِرٍ عَلَى الصَّوْمِ

4. paastoon kykenevälle,

٥ - بِرُؤْيَا هِلَالِهِ أَوْ إِكْمَالِ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا.

5. kun ramadanin kuunsirppi nähdään tai sha‘ban-kuukausi saapuu kolmeenkymmeneen päivään.”

(Sharh Minhaj as-Salikiin)

Edellä olevassa tekstissä Shaykh Haytham Sarhaan käsittelee asian teoriana, joten lukijan tulisi huomioida poikkeustilanteet (kuten matkustaminen), joita käsittelemme edellisissä kappaleissa sekä tilanteet, joita tullaan käsittelemään seuraavissa kappaleissa.

Imettävän ja raskaana olevan paasto

Imettävän tai raskaana olevan naisen on sallittua paastota kuukautensa myöhemmin, jos hän pelkää, että paasto voisi olla uhka lapsen terveydelle. Hänen on kuitenkin korvattava hänen paastonsa myöhemmin ja lisäksi ruokkia jokaista päivää kohden köyhä.

Ibn al-Qayyim sanoi:

وأسباب الفطر أربعة: السفر، المرض، والحيض، والخوف من هلاك من يخشى عليه الهلاك بالصوم كالمرضع والحامل

“Ja paaston rikkomisen (lailliset) syyt ovat neljä: matkustus, sairaus, kuukautiset ja tuhon (tai kuoleman) pelkääminen hänelle, joka pelkää tuhoa (tai kuolemaa) jota paastosta (voi) aiheutua, kuten imettävälle tai raskaana olevalle (eli jos he pelkäävät lapselleen terveydellisiä haittoja).”

(*Haashiyyah ar-Rawdh Al-Mutbi* 3/379–380)

Saalih al-Fawzan sanoi:

والمُرْضِعُ وَالْحَامِلُ: يجب عليها قضاء ما أفطرتا من أيام أخر، ويجب مع القضاء على من أفطرت للخوف على ولدها إطعام مسكين عن كل يوم أفطرته

“Imettävän ja raskaana olevan naisen on korvattava rikkomansa paastot muina päivinä, ja lisäksi sen, joka rikkoi paaston lapsensa (terveyden) pelossa, on ruokittava yksi köyhä jokaisesta päivästä, jolloin hän rikkoi paastonsa.”

(*Al-Mulakhhas al-fiqhi*)

Shaykh Ibn Baaz sanoi:

“الحامل والمرضع حكمهما حكم المريض، إذا شق عليهما الصوم شرع لهما الفطر، وعليهما القضاء عند القدرة على ذلك، كالمريض، وذهب بعض أهل العلم إلى أنه يكفيهما الإطعام عن كل يوم: إطعام مسكين، وهو قول ضعيف مرجوح، والصواب أن عليهما القضاء كالمسافر والمريض؛ لقول الله عز وجل: فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ.”

“Raskaana olevan ja imettävän naisen asema on samanlainen kuin sairaalla: jos paasto on heille vaikeaa, on heidän sallittua rikkoa paasto, ja heidän tulee korvata

se myöhemmin, kun he pystyvät siihen, kuten sairaiden kohdalla. Jotkut oppineet ovat sanoneet, että riittäisi antaa joka päivä köyhälle ruoka (fidya), mutta tämä kanta on heikko ja hylättävä. Oikea kanta on, että heidän tulee suorittaa korvaava paasto kuten matkustajien ja sairaiden. Kuten on Allahin – Mahtavan ja Majesteettisen – lausunnossa: “ – *joten kuka ikinä teistä on sairaana tai matkalla (ramadanin aikana), niin sama määrä (menetettyjä paastoja on paastottava) muina päivinä (korvauksena matkustuksen tai sairauden jälkeen).* (2:184)”

(Majmuu’ al-Fataawa 15/225)

Al-Jassaas sanoi:

"اِخْتَلَفَ السَّلَفُ فِي ذَلِكَ عَلَى ثَلَاثَةِ أَوْجُهٍ؛ فَقَالَ عَلِيٌّ: عَلَيْهِمَا الْقَضَاءُ إِذَا أَفْطَرْتَا وَلَا فِدْيَةٌ عَلَيْهِمَا. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: عَلَيْهِمَا الْفِدْيَةُ بِلَا قَضَاءٍ. وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: عَلَيْهِمَا الْفِدْيَةُ وَالْقَضَاءُ."

“Varhaiset edeltäjät olivat erimielisiä tästä aiheesta kolmen näkökulman mukaisesti. (1) Ali sanoi, että heidän tulee suorittaa korvaava paasto, jos he rikkovat paaston, eikä heidän tarvitse antaa hyvitystä (fidya eli ateria köyhälle kultakin paastopäivältä). (2) Ibn Abbaas sanoi, että heidän tulee antaa hyvitys (fidya) ilman korvaavaa paastoa. (3) Ibn ‘Umar sanoi, että heidän tulee antaa sekä hyvitys (fidya) että suorittaa korvaava paasto.” (Ahkaam al-Qur’aan)

Shaykh Ibn al-Uthaymiin sanoi:

المرأة الحامل لا تخلو من حالين : إحداهما : أن تكون قوية نشيطة لا يلحقها في الصوم مشقة ولا تأثير على جنينها ، فهذه المرأة يجب عليها أن تصوم ، لأنه لا عذر لها في ترك الصيام . والحالة الثانية : أن تكون المرأة غير متحملة للصيام لثقل الحمل عليها أو لضعفها في جسمها أو لغير ذلك . وفي هذه الحال تفطر لاسيما إذا كان الضرر على جنينها ، فإنه يجب عليها الفطر حينئذ.

“Raskaana olevan naisen kohdalla tapaus on yksi kahdesta: (1) Hän on vahva ja aktiivinen eikä paastoaminen aiheuta hänelle eikä hänen vauvalleen haittaa. Tämän naisen on pakollista paastota, sillä hänellä ei ole tekosyytä olla paastoamatta. (2) Nainen ei kykene paastoamaan, sillä raskaus on hänelle liian vaikeaa tai koska hän on fyysisesti heikko tai muusta (terveydellisestä) syystä. Tässä tapauksessa hänen tulisi rikkoa hänen paastonsa, erityisesti jos se aiheuttaa haittaa hänen vauvalleen, jolloin hänen ei ole pakollista paastota.”

(Fataawa al-Shaykh Ibn ‘Uthaymiin 1/487)

Mikä on korvaus eli *fidya*?

Fidya tarkoittaa paaston korvaamista köyhän ruokkimisella jokaista päivää kohden, jolloin paastoa ei suoritettu. Tämä on pakollista seuraaville henkilöille:

1. Hänelle, joka kärsii parantumattomasta sairaudesta, joka estää häntä paastoamasta.
 2. Hänelle, joka ei vanhan iän vuoksi kykene paastoamaan.
 3. Turvallisemman mielipiteen mukaan myös hänelle, joka ei terveydelisistä riskeistä kykene paastoamaan ramadania ollessaan raskaana tai imettäessään.
- Hänen on myös korvattava paastonsa myöhemmin.

Fidyaa ei olla laillistettu niille, jotka matkustavat eikä niille, joiden sairauden oletetaan parantuvan. Heidän tulee vain korvata paastonsa myöhemmin. Allah sanoi:

وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ۚ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

”Ja niille, jotka kykenevät (mutta tämä aiheuttaisi liian suurta hankaluutta) on (vaihtoehtoisena) korvauksena köyhän ruokkiminen (jokaista korvattavaa paastopäivää kohti paaston sijaan) ja kuka ikinä tekee vapaaehtoisesti hyvää, niin se on parempi hänelle. Ja jos paastoatte, niin se on teille parhaaksi. Kunpa vain tietäisitte.” (2:184)

Ibn Abbaas sanoi:

لَيْسَتْ بِمَنْسُوخَةٍ، هُوَ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ لَا يَسْتَطِيعَانِ أَنْ يَصُومَا، فَلْيُطْعِمَا مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مِسْكِينًا

”Tätä jaetta ei olla kumottu (toisella laillisella ilmoituksella), vaan se on vanhoille miehille ja vanhoille naisille, jotka eivät pysty paastoamaan (sillä he ovat heikkoja ja vanhoja), joten heidän tulee ruokkia yksi köyhä jokaista päivää kohden.” (Sahih al-Bukhari 4505)

Shaykh Ibn Baazilta kysyttiin vanhasta naisesta, joka ei kykene paastoamaan ramadania ja hän sanoi:

عليها أن تطعم مسكيناً عن كل يوم نصف صاع من قوت البلد من تمر أو أرز أو غيرهما، ومقداره بالوزن

كيلو ونصف على سبيل التقريب. كما أفتى بذلك جماعة من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم ومنهم ابن عباس رضي الله عنه وعنهم، فإن كانت فقيرة لا تستطيع الإطعام فلا شيء عليها، وهذه الكفارة يجوز دفعها لواحد أو أكثر في أول الشهر أو وسطه أو آخره، وبالله التوفيق

“Hänen on ruokittava yksi köyhä jokaisesta päivästä antamalla puolikas saa’n mitta paikallista perusruokaa, kuten taateleita, riisiä tai muuta vastaavaa. Sen määrä painon mukaan on noin puolitoista kiloa (riippuen toki ruuasta). Tästä ovat antaneet fatwan useat profeetan ﷺ seuralaiset – heidän joukossaan Ibn ‘Abbaas – Allah olkoon tyytyväinen häneen ja heihin.

Jos hän on köyhä eikä kykene ruokkimaan, hänellä ei ole mitään velvollisuutta. Tämä hyvitysmaksu (*fidya*) voidaan antaa yhdelle tai useammalle henkilölle kuukauden alussa, keskivaiheilla tai lopussa. Ja Allahilta tulee menestys.”

(*Majmu’ Fatawa Ibn Baaz 15/203*)

Shaykh Ibn al-Uthaymiin sanoi:

فيجب على المريض المستمر مرضه، وعلى الكبير من ذكر وأنثى إذا عجزوا عن الصوم أن يطعموا عن كل يوم مسكيناً، سواء إطعاماً بتمليك بأن يدفع إلى الفقراء هذا الإطعام، أو كان الإطعام بالدعوة يدعو مساكين بعدد أيام الشهر فيعشيهم كما كان أنس بن مالك رضي الله عنه يفعل حين كبر صار يجمع ثلاثين مسكيناً فيعشيهم فيكون ذلك بدلاً عن صوم الشهر.

“Siksi henkilön, jonka sairaus on jatkuva, sekä iäkkään miehen ja naisen, jos he eivät kykene paastoamaan, on velvollista ruokkia yksi köyhä jokaisesta päivästä. Tämä voidaan tehdä joko antamalla ruokaa heille (puolikkaan *saa’n*), eli luovuttamalla tämä ruoka köyhille, tai kutsumalla heidät syömään. (Tällöin) hän kutsuu köyhiä kuukauden päivien lukumäärän verran ja tarjoaa heille illallisen, kuten Anas ibn Maalik – Allah olkoon tyytyväinen häneen – teki tullessaan vanhaksi. Hän kokosi kolmekymmentä köyhää ja tarjosi heille illallisen, ja tämä toimi korvauksena koko kuukauden paastosta.”

(*Fataawa As-Siyaam*)

Henkilön tulee korvata paastoamattomat päivät ennen seuraavaa ramadania. Jos hän laiminlyö tämän ilman syytä, hän on syntinen.

Asiat jotka mitätöivät paaston

Shaykh Haytham Sarhaan sanoi:

مفسدات الصيام :

“Paaston rikkojat ovat:

الأكل أو الشرب عمداً , فمن نسي فصيامه صحيح

1. Tahallinen syöminen tai juominen – unohduksessa tapahtuva ei mitätöi paastoa.

الجماع , فإذا كان في نهار رمضان والصوم واجب عليه لزمته الكفارة المغلظة

2. Yhdyntä. Jos tämä tapahtuu ramadanina pakollisen paaston aikana, painava korvaus (*kaffaarah mughallathah*) tulee pakolliseksi.

إنزال المنى

3. Siemennesteen purkautuminen (tahallisesti).

ما كان بمعنى الأكل والشرب , مثل الإبر المغذية

4. Mikä tahansa, joka vastaa syömistä tai juomista, kuten ravitsevat injektiot.

إخراج الدم بالحجامة

5. Veren poistaminen kuppauksella.

التقيؤ عمداً

6. Tahallinen oksentaminen.

خروج دم الحيض و النفاس

7. Kuukautis- tai jälkivuodon veren tuleminen.”

(*Sharh Minhaj as-Salikiin*)

Määrätty korvaus (*kaffaarah*) henkilölle joka rikkoo paastonsa ramadanina päiväsaikaan yhdynnällä

Kaffaarah on määrätty korvaus henkilölle, joka rikkoo paastonsa ramadanina päiväsaikaan yhdynnällä.

Paaston rikkominen ramadanina on suuri synti ja mikäli henkilö rikkoo sen yhdynnällä, tulee hänen ensisijaisesti vapauttaa orja. Jos hän ei kykene siihen, hänen on pakollista paastota kaksi peräkkäistä kuukautta. Jos hänellä on laillinen syy, joka estää häntä tekemästä näin, hänen on ruokittava 60 köyhää.

Abu Hurairah raportoi, että eräs mies tuli Allahin sanansaattajan ﷺ luokse ja sanoi:

هَلَكْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ.

“Olen tuhoutunut, oi Allahin sanansaattaja!” Profeetta ﷺ sanoi:

وَمَا أَهْلَكَ

“Mikä on tuhonnut sinut?” Mies sanoi:

وَقَعْتُ عَلَىٰ امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ

“Olin yhdynnässä vaimoni kanssa ramadanin aikana (päiväsaikaan).” Profeetta ﷺ sanoi:

هَلْ تَجِدُ مَا تُعْتِقُ رَقَبَةً

“Pystytkö vapauttamaan orjan?” Mies sanoi:

لَا.

“En.” Profeetta ﷺ sanoi:

فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ

“Pystytkö paastota kaksi kuukautta putkeen?” Mies sanoi:

لَا.

“En.” Profeetta ﷺ sanoi:

فَهَلْ تَجِدُ مَا تُطْعِمُ سِتِّينَ مِسْكِينًا

“Pystytkö sitten löytää kuusikymmentä köyhää ruokittavaksi?” Mies sanoi:

لَا.

“En.”

ثُمَّ جَلَسَ، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِعَرَقٍ فِيهِ تَمْرٌ. فَقَالَ: " تَصَدَّقْ بِهَذَا "

Sitten mies istui alas ja joku tuli profeetan ﷺ luokse taatelikorin kanssa, joten profeetta ﷺ sanoi: “Anna nämä taatelit hyväntekeväisyytenä.” Mies sanoi:

أَعْلَى أَفْقَرٍ مِنَّا؟ فَمَا بَيْنَ لَا بَتَيْهَا أَهْلُ بَيْتٍ أَحْوَجُ إِلَيْهِ مِنَّا

“Onko muita köyhiä kuin me? Ei ole yhtään perhettä kahden Medinan tasangon välillä köyhempää kuin minun perheeni.”

فَضَحِكَ النَّبِيُّ ﷺ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَتَّى بَدَتْ أَنْيَابُهُ، ثُمَّ قَالَ:

Profeetta ﷺ nauroi niin, että näimme hänen takahampaansa ja sanoi:

اذهَبْ فَأُطْعِمَهُ أَهْلَكَ

“Mene ja ruoki perheesi näillä.”

(Sahih al-Bukhari 1936)

Paaston aikana sallitut asiat jotka eivät mitätöi paastoa

Paaston rikkoo vain syöminen, juominen ja paaston rikkojiksi luokitellut asiat. On kuitenkin olemassa tiettyjä asioita, joita saatetaan luulla rikkojiksi, vaikka ne eivät riko paastoa. Näistä on siis hyvä olla tietoinen.

Shaykh Haytham Sarhaan sanoi:

بَعْضُ مَا يُبَاحُ لِلصَّائِمِ:

Joitakin asioita, jotka ovat sallittuja paastojalle ovat:

1. Syljen nieleminen.

١ - بَلْعُ الرِّيقِ،

2. Ruoan maistaminen (ei nielaiseminen) tarpeen (kuten suolan määrän arvioinnin) vuoksi.

٢ - ذَوْقُ الطَّعَامِ لِحَاجَةٍ،

3. Peseytyminen (*ghusl*).

٣ - الْاِغْتِسَالُ،

4. Hampaiden puhdistaminen (*miswakin* tai hammasharjan käyttö).

٤ - السَّوَاكُ،

5. Hajuveden käyttäminen.

٥ - التَّطِيبُ،

6. Viilentäytyminen (esim. kylmässä vedessä).

٦ - التَّبَرُّدُ.

(*Sharh Minhaj as-Salikiin*)

Ibn Baaz sanoi:

وَمِنَ الْأُمُورِ الَّتِي قَدْ يَخْفَى حُكْمُهَا عَلَى بَعْضِ النَّاسِ: مَا قَدْ يَعْزُضُ لِلصَّائِمِ مِنْ جَرَّاحٍ، أَوْ رُعَافٍ، أَوْ قَيْءٍ، أَوْ ذَهَابِ الْمَاءِ أَوْ الْبُزْزِينَ إِلَى حَلْقِهِ بِغَيْرِ اخْتِيَارِهِ؛ فَكُلُّ هَذِهِ الْأُمُورِ لَا تُفْسِدُ الصَّوْمَ. لَكِنْ مَنْ تَعَمَّدَ الْقَيْءَ فَسَدَ صَوْمُهُ؛ لِقَوْلِ النَّبِيِّ: «مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَا قِضَاءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ فَعَلَيْهِ الْقِضَاءُ».

وَمِنْ ذَلِكَ: مَا قَدْ يَعْزُضُ لِلصَّائِمِ مِنْ تَأْخِيرِ غُسْلِ الْجَنَابَةِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ، وَمَا يَعْزُضُ لِبَعْضِ النِّسَاءِ مِنْ تَأْخِيرِ غُسْلِ الْحَيْضِ أَوْ الْنِّفَاسِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ إِذَا رَأَتْ الطَّهْرَ قَبْلَ الْفَجْرِ، فَإِنَّهُ يَلْزِمُهَا الصَّوْمُ، وَلَا مَانِعَ مِنْ تَأْخِيرِهَا الْغُسْلَ إِلَى مَا بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ. وَلَكِنْ لَيْسَ لَهَا تَأْخِيرُهُ إِلَى طُلُوعِ الشَّمْسِ، بَلْ يَجِبُ عَلَيْهَا أَنْ تَغْتَسِلَ وَتُصَلِّيَ الْفَجْرَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ. وَهَكَذَا الْجُنُبُ لَيْسَ لَهُ تَأْخِيرُ الْغُسْلِ إِلَى مَا بَعْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ، بَلْ يَجِبُ عَلَيْهِ أَنْ يَغْتَسِلَ وَيُصَلِّيَ الْفَجْرَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ. وَيَجِبُ عَلَى الرَّجُلِ الْمُبَادَرَةُ بِذَلِكَ حَتَّى يُدْرِكَ صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ الْجَمَاعَةِ.

“Niihin asioihin, joiden säädös voi olla joillekin ihmisille epäselvää, kuuluvat paastoavan henkilön kohdalle osuvat haavat, nenäverenvuoto, oksentaminen tai se, että hänen kurkkuunsa joutuu vettä tai bensiiniä (haistaessa) tahattomasti.

Mikään näistä asioista ei riko paastoa.

Mutta jos joku oksentaa tahallaan, hänen paastonsa rikkoutuu, sillä profeetta ﷺ sanoi: ‘Kuka ikinä oksentaa vastoin tahtoaan, hänen yllään ei ole korvaamista. Ja kuka ikinä oksentaa tahallisesti, hänen yllään on (paaston) korvaaminen.’ (Sunan at-Tirmidhi 720 ja Ibn Maajah 1676, sahih al-Albaanin mukaan)

Ja tähän kuuluu myös se, kun paastoava henkilö viivästyttää suuren rituaalisen epäpuhtaudentilan (*janaabah*) kokovartalonpesua (*ghusl*) aamunkoiton jälkeiseen aikaan, ja se, kun nainen viivästyttää kuukautis- tai jälkivuodonpesun (*ghusl*) aamunkoiton jälkeiseen aikaan, jos hän on tullut puhtaaksi ennen aamunkoittoa. Tällöin hänen on pakko paastota, eikä ole estettä sille, että hän viivästyttää pesua aamunkoiton jälkeiseen aikaan.

Mutta hänen ei ole sallittua viivästyttää sitä auringonnousuun asti, vaan hänen on pakko peseytyä ja rukoilla aamunkoiton (*fajrin*) rukous ennen auringonnousua. Samoin suuressa epäpuhtauden tilassa (*janaaba*) olevan henkilön ei tule lykätä kokovartalonpesua (*ghusl*) auringonnousun jälkeiseen aikaan, vaan hänen on pakollista peseytyä ja rukoilla aamunkoiton (*fajrin*) rukous ennen auringonnousua.

Ja miehen on pakollista kiirehtiä, jotta hän ehtii aamunkoiton (*fajrin*) rukoukseen yhteisrukouksen kanssa.”

(Risaalah muujazah fi-s-siyaam)

Paasto ei myöskään mene rikki, jos henkilö syö tai juo vahingossa unohtaen, että hän on paastossa. Hänen on kuitenkin lopetettava heti, kun hän muistaa olevansa paastossa. Tätä paastoa ei myöskään tarvitse korvata. Tämä johtuu siitä, että Abu Hurairah raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ فَلْيَتِمَّ صَوْمَهُ فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ

“Kuka ikinä unohti paastoavansa ja söi tai joi (vahingossa), suorittakoon hän paastonsa loppuun, sillä Allah on ruokkinut häntä ja juottanut häntä.”

(*Sahih al-Bukhari 1933*)

Toisessa raportissa profeetta ﷺ sanoi:

مَنْ أَفْطَرَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ نَاسِيًا لَا قَضَاءَ عَلَيْهِ وَلَا كَفَّارَةَ

“Kuka ikinä rikkoo paastonsa unohtavaisuudesta ramadanin kuukautena, hänen ei tule korvata tai hyvittää sitä.”

(*Sahih Ibn Khuzaymah 1990, sahih al-Albaanin mukaan*)

Paasto ei myöskään mene rikki märkäunesta, kuten Ibn Qudaamah mainitsi *al-Mughnissa*. Tämä johtuu siitä, että kyseessä on jotain tahatonta, jolle henkilö ei voi mitään. Hänen on otettava ghusl ja jatkaa paastoaan normaalisti.

Suosittelavat asiat paastossa

Shaykh Haytham Sarhaan sanoi:

مُسْتَحَبَّاتُ الصَّيَّامِ:

“Paaston aikana suositeltavat teot (*mustahabbat*) ovat:

١ - السُّحُورُ،

1. Aamun koittoa edeltävän aikaisen aterian syöminen (suhuur).

٢ - تَأْخِيرُ السُّحُورِ،

2. Aikaisen aterian (*suhuurin*) viivästyttäminen mahdollisimman lähelle (ennen) aamunkoittoa.

٣ - تَعْجِيلُ الْفِطْرِ،

3. Paaston rikkomisen (*iftar*) ateriaan kiirehtiminen heti auringonlaskun jälkeen.

٤ - الْإِفْطَارُ عَلَى رُطَبَاتٍ،

4. Paaston rikkominen tuoreilla taateleilla.

فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَمَرَاتٍ، وَإِنْ تَكُنْ وَتَرًا، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَعَلَى جَرَعَاتٍ مِنْ مَاءٍ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ شَيْئًا نَوَى الْفِطْرَ بِقَلْبِهِ.

Jos hän ei löydä taateleita, hän voi käyttää useamman taatelin sijasta vettä. Jos mitään ei löydä, hän tekee aikomuksen rikkoa paastonsa sydämellään.

٥ - الدُّعَاءُ عِنْدَ الْفِطْرِ وَأَثْنَاءَ الصَّيَّامِ،

5. Rukoukset ja dua paaston aikana ja (erityisesti) paaston rikkomisen (*iftar*) aterian yhteydessä.

٦ - الْإِكْتِسَارُ مِنَ الصَّدَقَةِ،

6. Runsas hyväntekeväisyys (*sadaqa*).

٧ - الْاجْتِهَادُ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ،

7. Ahertaminen yörukouksessa (*tahajjud*).

٨ - قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ،

8. Koraanin lukeminen.

٩ - قَوْلُ: إِنِّي صَائِمٌ، لِمَنْ شَتَّمَهُ،

9. “Minä paastoon” –sanominen sille, joka haukkuu häntä (tai riitelee hänen kanssaan).

١٠ - الاعتِمَارُ،

10. Pienen pyhiinvaelluksen (*umran*) suorittaminen.

١١ - الإِعْتِكَافُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ،

11. Moskeijaan eristäytyminen (*i'tikaaf*) viimeisiksi (ramadanin) kymmeneksi päiväksi.

١٢ - تَحَرِّي لَيْلَةِ الْقَدْرِ،

12. Kohtalon yön (*laylat ul-qadrin*) tavoittelemisen (yörukouksessa).”

(*Sharh Minhaj as-Salikiin*)

Vältettävät ja inhotut asiat paastossa

Shaykh Haytham Sarhaan sanoi:

مَكْرُوهَاتُ الصَّيَّامِ:

“Paaston aikana inhotut teot ovat:

١ - الْمُبَالَغَةُ فِي الْمَضْمَضَةِ وَالِاسْتِنْشَاقِ،

1. Liiallinen suun huuhtelu ja nenään (veden) imeminen (pesun yhteydessä) paaston aikana.

٢ - ذَوْقُ الطَّعَامِ لِغَيْرِ حَاجَةٍ.

2. Ruoan maistaminen ilman todellista tarvetta.”

(*Sharh Minhaj as-Salikiin*)

Ramadanin alkamisen toteaminen

Ramadan ja paaston rikkomisen juhla todetaan islamin lain mukaan kuunsirpin havaitsemisella – ei laskelmilla, sillä laskelmat ovat aina vain arvioita, ja todellisuus havaitaan silmin nähdyllä todisteella sunnan mukaisesti.

Shaykh Haytham Sarhaan sanoi:

بِمَاذَا يُثَبَّتُ دُخُولُ شَهْرِ رَمَضَانَ:

“Se, miten ramadanin kuukauden alku vahvistetaan on joko:

بِرُؤْيَةِ هَيْلَالِ رَمَضَانَ،

1. Ramadanin kuunsirpin havaitsemisella.

أَوْ بِإِكْمَالِ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا.

2. Tai (edellisen kuukauden eli) sha’baanin saavuttaessa kolmekymmentä päivää.”

(*Sharh Minhaj as-Salikiin*)

Kuunsirppiä ei välttämättä havaita sään, kuten pilvisyyden vuoksi. Tällöin paastoa ei aloiteta vielä. Sen sijaan, seuraavan päivän oletetaan olevan vielä ramadania edeltävää sha’baanin kuukautta. Tästä ei kuitenkaan ole mahdollista mennä yli, sillä kuukalenterin mukaan kuukausi ei voi koskaan olla yli kolmeakymmentä päivää. Ibn Umar raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

لَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْا الْهَيْلَالَ وَلَا تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْهُ فَإِنْ أَغْمِيَ عَلَيْكُمْ فَافْطِرُوا لَهُ

“Älkää paastotko, kunnes näette kuunsirpin ja älkää rikkoko paastoanne (kuun lopussa), kunnes näette sen (seuraavan kuukauden kuun). Jos taivas on pilvinen, niin arvioikaa se.”

Toisessa raportissa profeetta ﷺ sanoi:

فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ

“Jos taivas on pilvinen, niin suorittakaa se (kuukausi) kolmenakymmenenä päivänä.”

(*Sahih al-Bukhari 1807, Sahih Muslim 1080*)

On myös autenttisesti todettua, että Allahin sanansaattaja ﷺ opetti ibn Abbasille, että kuu havaitaan paikallisesti, joten jokainen alue seuraa omaa havaintoaan. Tästä syystä muslimit saattavat paastota ja viettää paastonrkkomisen juhlaa eri aikoihin eri maissa. Kurayb raportoi, että hän meni Syyriaan hoitamaan tarpeitaan ja ramadanin kuunsirppi ilmestyi perjantaina taivaalle, joka toi esille, että kuukausi alkoi. Kun hän palasi Medinaan kuukauden lopulla, Abdullah Ibn Abbas kysyi häneltä siitä ja hän mainitsi nähneensä kuunsirpin Syyriassa. Ibn Abbas sanoi:

مَتَى رَأَيْتُمُ الْهَلَالَ

“Milloin näitte kuunsirpin?” Kurayb vastasi:

رَأَيْنَاهُ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ

“Me näimme sen perjantaiyönä.” Ibn Abbas kysyi:

أَنْتَ رَأَيْتَهُ

“Sinä näit sen?” Kurayb vastasi:

نَعَمْ وَرَأَاهُ النَّاسُ وَصَامُوا وَصَامَ مُعَاوِيَةُ

“Kyllä, ja ihmiset näkivät sen ja paastosivat (seuraavana aamuna) ja Mu’aawiyah paastosi.”

Ibn Abbas sanoi:

لَكِنَّا رَأَيْنَاهُ لَيْلَةَ السَّبْتِ فَلَا نَزَالَ نَصُومُ حَتَّى نُكْمِلَ ثَلَاثِينَ أَوْ نَرَاهُ

“Mutta me näimme sen lauantaiyönä, joten me jatkamme paastoamme kunnes täyttyy kolmekymmentä (päivää, joka on kuun mukaisen kuukauden enimmäismäärä) tai näemme sen (seuraavan kuukauden kuunsirpin).”

Kurayb sanoi:

أَوْ لَا تَكْتَفِي بِرُؤْيَا مُعَاوِيَةَ وَصِيَامِهِ

“Eikö ole tarpeeksi, että Mu’aawiyah näki sen (Syyriassa) ja paastosi?” Ibn Abbas sanoi:

لَا هَكَذَا أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

“Ei, tämä on miten Allahin sanansaattaja ﷺ käski meitä (eli jokainen maa paastoa ja lopettaa paastonsa omien havaintojensa mukaan).”

(Sahih Muslim 1087)

At-Tirmidhi kommentoi hadithia sanoen:

وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ عِنْدَ أَهْلِ الْعِلْمِ أَنَّ لِكُلِّ أَهْلٍ بَلَدٍ رُؤْيَتَهُمْ

“Ja tiedon ihmiset käyttäytyivät tämän perimätiedon mukaan – jokaisen maan kansalaisilla on oma (kuun) havaitseminen.”

(*Sunan at-Tirmidhi 693*)

Kaikissa maissa ei kuitenkaan ole yhtenäistä muslimien yhdistystä tai tahoa, jotka olisivat aktiivisia asiassa. Joskus alueella ei myöskään ole ollenkaan oppineita, jotka tietäisivät tarpeeksi islamilaisesta lainopista ja osaisivat suorittaa kuunsirpin havaitsemista. Ei ole sunnan mukaista kallistua laskelmiin, sillä tähän ei olla koskaan tukeudutta, eikä laskelmat ole kuin arvioita, joihin ei voi täysin luottaa. Itse silmin nähtäviin havaintoihin sen sijaan luotetaan tässä aiheessa, ja mikäli kuuta ei voida havaita mm. sään takia, oletetaan sunnan mukaan niin, että kuuta ei olla nähty kyseisellä alueella.

On kuitenkin olemassa toinen mielipide, joka hyväksyy sen, että jos kuunsirpin on nähnyt kuka tahansa luotettava muslimi missä tahansa päin maailmaan, voidaan paasto aloittaa muuallakin. Ibn Baazin lausunnon mukaan tavallinen muslimi, joka asuu ei-muslimi maassa, voi seurata Saudi-Arabiaa kuun havaitsemisen ajankohdissa, sillä hänen mukaansa kahden pyhän moskeijan (Haramenin) maa on ansaitetuimmassa asemassa olla seurattavana tällaisissa tilanteissa. (*Majmuu' Fataawa Ibn Baaz, 15/105*)

Ibn al-Uthaymiin myös suositteli eräässä lausunnossaan, että mikäli muslimi seuraa eri kalenteria paikallisen yhteisönsä kanssa, ei hänen tulisi tehdä tästä suurta julkista kiistan aihetta, joka erottaa muslimeita. (*Majmu Fatawa Ash-Shaykh Ibn Uthaymiin, 19/44*)

On myös hyvä huomioda, että ei ole sallittua paastota ramadania edeltävää päivää varmuuden vuoksi epäillessään sen olevan ramadanin ensimmäinen päivä. Sen sijaan kuun havaitsemisessa on seurattava sunnaa.

Al-Nawawi sanoi edellisen päivän paastoamisesta epäilyksen vuoksi:

وَأَمَّا إِذَا صَامَهُ تَطَوُّعًا، فَإِنْ كَانَ لَهُ سَبَبٌ بَأَنِّ كَانَ عَادَتُهُ صَوْمَ الدَّهْرِ، أَوْ صَوْمَ يَوْمٍ وَفِطْرَ يَوْمٍ، أَوْ صَوْمَ يَوْمٍ مُعَيَّنٍ كَيَوْمِ الْاِثْنَيْنِ فَصَادَقَهُ جَازَ صَوْمُهُ بِلَا خِلَافٍ بَيْنَ أَصْحَابِنَا... وَدَلِيلُهُ حَدِيثُ أَبِي هُرَيْرَةَ: لَا تَقْدَمُوا رَمَضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ وَلَا يَوْمَيْنِ إِلَّا رَجُلٌ كَانَ يَصُومُ صَوْمًا فَلْيَصُمَّهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ سَبَبٌ فَصَوْمُهُ حَرَامٌ

“Jos henkilö paastoa vapaaehtoisen paaston tuona päivänä ja hänellä on siihen syy, kuten tapa paastota joka päivä tai joka toinen päivä tai tiettyinä päivinä kuten maanantaisin, ja se sattuu osumaan tuohon (ramadania edeltävään) päivnä – hänen on sallittua paastota tuo päivä. Tästä ei ole erimielisyyttä oppineiden keskuudessa. Tälle on todisteena Abu Hurairan hadith: ‘Älkää paastoko ennen ramadania yhtä tai kahta päivää (varmuuden vuoksi), paitsi jos joku on tottunut pitämään ne vapaaehtoisina (paaston) päiviä. Hän saa paastota ne.’ (*Sahih al-Bukhari* 1914) Jos hänellä ei ole syytä, hänen on kiellettyä (haram) paastota tuona päivänä.”

(*Al-Majmu'* 6/400)

Paaston aloittamisen aikomus

Abdullah ibn ‘Umar sanoi:

لا يصومُ إلا من أجمعَ الصيامَ قبلَ الفجرِ

“Ei ole (hyväksyttyä pakollista) paastoa paitsi hänelle, joka tekee aikomuksen paastota ennen aamunsarastusta.”

(Sahih an-Nasaa’ii 2342, sahih al-Albaanin mukaan)

Ensimmäiseen paastopäivään valmistautuminen edellisyönä

1. Tee aikomus paastollesi

Aikomus paastota Allahin vuoksi tehdään paaston alkamista edeltävänä yönä. Yksi aikomus riittää koko kuukaudelle paitsi, jos paastojen välissä on taukoa, kuten matkustuksen tai kuukautisten vuoksi. Osan oppineista mukaan jokaiselle päivälle on tehtävä erillinen aikomus edellisenä yönä. Aikomus tehdään sydämessä.

Profeetta ﷺ sanoi:

مَنْ لَمْ يُجْمِعِ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ ، فَلَا صِيَامَ لَهُ

“Kuka ikinä ei aikonut paastota ennen fajr-rukousta, niin hänelle ei ole (hyväksyttyä pakollista) paastoa (siltä päivältä).”

(*Sunan at-Tirmidhi 730, sahih al-Albaanin mukaan*)

Ja hän ﷺ sanoi:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ

“Jokainen teko palkitaan aikomuksen mukaan.”

(*Sahih al-Bukhari 1*)

2. Syö auringon sarastusta edeltävä ateria (*suhuur*)

Profeetta ﷺ sanoi:

تَسَحَّرُوا فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَهً

“Syökää auringon sarastusta edeltävä ateria (*suhuur*), sillä siinä on siunausta.”

(*Sahih al-Bukhari 1923*)

Se on myös suositeltavaa syödä mahdollisimman myöhään, mutta ennen fajrin alkamista (*Musnad Ahmad 20806*).

Profeetta ﷺ sanoi:

نِعْمَ سَحُورُ الْمُؤْمِنِ التَّمْرُ

“Taatelit ovat erinomaisin auringon sarastusta edeltävä ateria uskovaiselle.”

(*Sunan Abi Dawud 2345, sahih Al-Albaanin mukaan*)

Paaston rikkominen auringonlaskun aikaan

1. Lausu pyyntörukous (*dua*) rikkoessasi paaston

Sunnasta on raportoitu seuraavat pyyntörukoukset, joita voi lausua juuri paaston rikkomisen jälkeen:

اللَّهُمَّ لَكَ صُمْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ

“*Allaahummä läkä sumtu wä ‘älää rizqikä äftartu*

(Oi Allah, Sinun vuoksesi olen paastonnut ja Sinun siunauksesi ansiostasi olen rikkonut paastoni).”

(*Mishkat al-Masabih 1994, hasan al-Albaanin mukaan*)

Tai

ذَهَبَ الظَّمَأُ وَأَبْتَلَتِ الْعُرُوقُ، وَتَبَّتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ

“*Thähäbä- zhamau wä-btällätil ‘uruuq, wä thäbätä-l-ägru, in shää-a-llaah*

(Jano on lähtenyt, valtimot ovat kosteat ja palkkio on varma, jos Allah suo.)”

(*Sunan abi Dawud 2357, hasan al-Albaanin mukaan*)

2. Kiirehdi rikkomaan paastosi

Profeetta ﷺ sanoi:

لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ

“Ihmiset tulevat jatkamaan hyvinvyydessä niin kauan kuin he kiirehtivät rikkomaan paastonsa.”

(*Sahih al-Bukhari 1957*)

3. Riko paastosi taateleilla tai vedellä

Profeetta ﷺ sanoi:

إِذَا أَفْطَرَ أَحَدُكُمْ فَلْيُفْطِرْ عَلَى تَمْرٍ فَإِنَّهُ بَرَكَةٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُفْطِرْ عَلَى مَاءٍ فَإِنَّهُ طَهُورٌ

“Kun kuka tahansa teistä rikkoo paastonsa, rikkokoon hän sen taateleilla. Jos hän ei löydä taateleita, rikkokoon hän sen vedellä, sillä se on puhdistautumisen keino.”

(Jami' at-Tirmidhi 694, sahih al-Albaanin mukaan)

Jos mitään ruokaa eikä juomaa ole saatavilla, henkilö tekee aikomuksen sydämessään rikkoa paastonsa.

Yörukous ramadanina (*tarawiih*)

Tarawiih–rukous on ramadanina suoritettu yörukous, johon sunna rohkaisee.

Aisha kertoi Allahin sanansaattajan ﷺ yörukouksesta:

ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي الْمَسْجِدِ فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ نَاسٌ، ثُمَّ صَلَّى مِنَ الْقَابِلَةِ فَكَثُرَ النَّاسُ، ثُمَّ اجْتَمَعُوا مِنَ اللَّيْلَةِ الثَّلَاثَةِ
أَوِ الرَّابِعَةِ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ

“Yhtenä yönä hän (ﷺ) rukoili moskeijassa ja ihmiset seurasivat häntä rukouksessa. Sitten (seuraavana yönä) hän rukoili (myös) ja ihmisiä oli enemmän. Sitten kolmantena tai neljäntenä yönä ihmiset kokoontuivat, mutta Allahin sanansaattaja ﷺ ei tullut ulos. Ja kun aamu tuli, hän ﷺ sanoi:

قَدْ رَأَيْتُ الَّذِي صَنَعْتُمْ وَلَمْ يَمْنَعْنِي مِنَ الْخُرُوجِ إِلَيْكُمْ إِلَّا أَنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفْرَضَ عَلَيْكُمْ

‘Totisesti, näin mitä te teitte ja mikään ei estänyt minua tulemasta ulos luoksenne kuin pelko siitä, että se (rukous) tehtäisiin teille pakolliseksi.’” Aisha sanoi:

وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ

“Ja tuo oli ramadanina.”

(*Sahih al-Bukhari 1129, Sahih Muslim 1780*)

Abu Hurairah raportoi, että profeetta ﷺ rohkaisi ramadanina yörukouksessa seisomiseen ilman, että hän teki siitä pakollista. Profeetalla ﷺ oli tapana sanoa:

مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

“Kuka ikinä seisoo (rukouksessa) ramadanin aikana uskosta ja tavoitellen palkkiota, hänen menneet syntinsä tullaan antamaan anteeksi.”

(*Sahih al-Bukhari 2009*)

Toisessa raportissa Abu Dharr raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّهُ مَنْ قَامَ مَعَ الْإِمَامِ يَعْنِي فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْصَرِفَ كُتِبَ لَهُ قِيَامُ لَيْلَةٍ

“Totisesti, kuka ikinä seisoo rukouksessa ramadanina rukouksen johtajan (imaamin) kanssa (eli hänen johdossaan), kunnes hän lopettaa (yörukouksen),

hänelle tullaan kirjoittamaan (palkkio), että hän olisi rukoillut koko yön.”

(*Sunan at-Tirmidhi 806, sahih at-Tirmidhin mukaan*)

Kuinka monta rukousosiota (*rak'aat*) tarawiih-rukous on?

Oppineet pitävät aihetta joustavana, sillä aiheesta ei ole raportoitu, että jokin tietty määrä olisi oikea. *Shaykh ul-Islam* Ibn Taymiyyah sanoi:

والتراويح إن صلاها كمذهب أبي حنيفة والشافعي وأحمد عشرين ركعة أو كمذهب مالك ستا وثلاثين أو ثلاث عشرة أو إحدى عشرة فقد أحسن كما نص عليه الإمام أحمد لعدم التوقيف

“Ja *tarawiih* rukoillaan Abu Haniifan, ash-Shaafi’n ja Ahmadin koulukuntien mukaan kahtenakymmenenä rukousosiona, tai Maaliki-koulukunnan mukaan kolmenakymmenenä kuutena, kolmenatoista tai yhtenätoista rukousosiona. Totisesti, nämä ovat (kaikki) hyviä, kuten *imam* Ahmad on todennut, koska asiassa ei ole ehdotonta rajoitusta.” (*Al-Ikhtiyarat al-fiqhiyyah* 1/57)

An-Nawawi sanoi *tarawiih*-rukouksesta:

فَصَلَاةُ التَّارَويحِ سُنَّةٌ بِإِجْمَاعِ الْعُلَمَاءِ وَمَذْهَبِنَا أَنَّهَا عِشْرُونَ رَكْعَةً بَعْشَرٍ تَسْلِيمَاتٍ وَتَجُوزُ مُنْفَرِدًا وَجَمَاعَةً
“*Tarawiih*-rukous on oppineiden yksimielisyyden mukaan sunnah. Meidän koulukuntamme (aiheeseen liittyen) on, että siihen kuuluu kaksikymmentä rukousosiota, kymmenellä rauhantervehdyksellä (eli joka toisen välissä), ja se on sallittua rukoilla yksin tai ryhmässä.” (*Al-Majmu’* 3/526)

Tarawiih-rukous on yörukous, joten se rukoillaan kahden rukousosion osissa, joiden välissä sanotaan rauhan tervehdykset. Tätä voidaan verrata siis ulkoisesti fajr-rukouksen suorittamiseen.

Ibn Umar raportoi, että eräs mies kysyi Allahin sanansaattajalta ﷺ yörukouksista ja Allahin sanansaattaja ﷺ sanoi:

صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى

“Yörukous suoritetaan kahden osissa.”

(*Sahih al-Bukhari* 946)

Kohtalon yö (*laylat ul-qadr*) ja 10 viimeistä yötä

Allah sanoi:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ○ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ○ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ○ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ○ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

"Totisesti, Me lähetimme sen (Koraanin) alas kohtalon yönä. Ja mikä saa sinut tietämään, mikä on kohtalon yö? Kohtalon yö on parempi, kuin tuhat kuukautta. Enkelit ja henki (enkeli Jibriil) laskeutuvat silloin Valtiaansa luvalla jokaisessa asiassa. Rauhaa se on, kunnes aamunkoitto tulee esiin." (97:1–5)

Ja Hän sanoi:

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ

"Totisesti, Me olemme lähettäneet sen (Koraanin) alas siunattuna yönä." (44:3)

Ibn Abbaasilta ja muilta on raportoitu, että Allah lähetti Koraanin alas yhdellä kerralla *al-Lawh al-Mahfuudhista* (säilössä olevasta tabletissa, jonne on kirjoitettu kaiken kohtalo ennen luomakunnan luomista) *Bait al-'izzaan* (eli) ensimmäiseen taivaaseen, sitten se paljastettiin Allahin sanansaattajalle ﷺ vaiheissa tapahtumien mukaisesti 23 vuoden aikana. (*Tafsiir Ibn Kathiir* 4/529)

Profeetta ﷺ sanoi ramadanin alkaessa:

إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ قَدْ حَضَرَكُمْ وَفِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ مَنْ حُرِمَهَا فَقَدْ حُرِمَ الْخَيْرَ كُلَّهُ وَلَا يُحْرَمُ خَيْرَهَا إِلَّا مَحْرُومٌ

"Totisesti, tämä kuukausi on saapunut luoksenne. Siinä on yö, joka on parempi kuin tuhat kuukautta. Häneltä, jolta se on riistetty, on riistetty kaikki hyvä. Keneltäkään ei ole riistetty sitä, paitsi että hän on totisesti joutunut riistetyksi."

(*Sunan Ibn Majah* 1644, *sahih al-Albaanin* mukaan)

Toisessa raportissa hän ﷺ sanoi:

مَنْ يَقُمْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

“Kuka ikinä seisoo rukouksessa kohtalon yönä vilpittömän uskon vuoksi, tavoitellen palkkiota, hänen menneet syntinsä tullaan antamaan anteeksi.”

(*Sahih al-Bukhari 35*)

Aisha raportoi, että hän kysyi profeetalta ﷺ, mitä hänen olisi hyvä sanoa kohtalon yönä pyyntörukouksessaan ja profeetta ﷺ vastasi:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

“*Allaahummä innäkä ‘afuwwun, tuhibbu-l-’afwa, fa-fu ‘ännii*

(Oi Allah, Sinä olet Anteeksiantava ja rakastat anteeksiantoa, joten anna minulle anteeksi.”

(*Jami’ at-Tirmidhi 3513, sahih an-Nawawin mukaan*)

Ramadanin kymmenen viimeisen yön aikana on erittäin suositeltavaa suorittaa mahdollisimman paljon hyviä tekoja, kuten yörukouksia. Aisha sanoi:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ شَدَّ مِزْرَهُ، وَأَحْيَا لَيْلَهُ، وَأَيَقَظَ أَهْلَهُ

“Ramadanin kymmenen viimeisen yön alkaessa profeetta ﷺ tiukensi vyötärönsä vyön (eli teki entistä kovempaa työtä) ja hänellä oli tapana rukoilla koko yö, ja hänellä oli tapana pitää hänen perheensä valveilla rukouksia varten.”

(*Sahih al-Bukhari 2024*)

Toisessa raportissa Aisha sanoi:

إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُجَاوِرُ فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ

“Profeetalla ﷺ oli tapana eristäytyä moskeijaan (*i’tikaaf*) ramadanin viimeisten kymmenen yön aikana.”

(*Sahih al-Bukhari 2020*)

Ubayy sanoi kohtalon yöstä:

اللَّيْلَةُ الَّتِي أَمَرْنَا بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقِيَامِهَا
 ” – Se on yö, jolloin profeetta ﷺ käski meidän rukoilla. – – ”

(*Sahih Muslim 762*)

Milloin kohtalon yö on?

Meillä ei ole varmaa tietoa siitä, onko kohtalon yö joka vuosi eri aikaan tai onko se tietty yö ramadanin kuukauden viimeisistä öistä.

Sunnassa rohkaistaan erityisesti yörukouksiin ja katumukseen ramadanin kymmenen viimeisen yön aikana.

Profeetta ﷺ sanoi:

تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ مِنَ الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ
 ”Etsikää kohtalon yötä ramadanin viimeisen kymmenen yön parittomista öistä.”

(*Sahih al-Bukhari 2017*)

Mu'awiyah bin Abi Sufyan raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ
 ”Kohtalon yö on ramadanin kahdeskymmenesseitsemäs yö.”

(*Sunan abi Dawud 1386, sahih al-Albanin mukaan*)

Islamilaisesta kalenterista on syytä huomioda, että päivä alkaa auringonlaskusta (maghrib-rukouksesta), joten yö tulee siis olemaan maghrib-rukouksen jälkeinen yö.

Zirr bin Hubaish raportoi, että kuulin Ubayy bin Ka'bilta lausunnon, jonka 'Abdullah bin Mas'ud sanoi, jossa hän sanoi:

مَنْ قَامَ السَّنَةَ أَصَابَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ
 ”Kuka ikinä nousee ylös rukoukseen (joka yö) vuoden aikana, tulee saavuttamaan

kohtalon yön.”

Ubayy sanoi:

وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِنَّهَا لَفِي رَمَضَانَ - يَحْلِفُ مَا يَسْتَشْنِي - وَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْلَمُ أَيُّ لَيْلَةٍ هِيَ . هِيَ اللَّيْلَةُ الَّتِي أَمَرْنَا بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقِيَامِهَا هِيَ لَيْلَةُ صَبِيحَةِ سَبْعٍ وَعَشْرِينَ وَأَمَارَتُهَا أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِهَا بَيَظًا لَا شُعَاعَ لَهَا .

“Kautta Allahin, ei ole muuta jumalaa kuin Hän. Se (kohtalon yö) on ramadanina. Kautta Allahin, tiedän sen yön. Se on yö, jolloin profeetta ﷺ käski meidän rukoilla. Se on tuo, joka edeltää 27. aamun ja sen merkki on, että aurinko nousee kirkkaana tuona päivänä ilman säteitä.”

(*Sahih Muslim* 762)

‘Ubada bin As-Samit raportoi, että Allahin sanansaattaja ﷺ meni ulos ilmoittamaan ihmisille (kohtalon yön päivämäärästä), mutta ihmisten keskuudessa tapahtui riita kahden muslimimiehen välillä. Profeetta ﷺ sanoi:

خَرَجْتُ لِأُخْبِرْكُمْ، فَتَلَاخَى فُلَانٌ وَفُلَانٌ وَإِنَّهَا رُفِعَتْ، وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ، فَالْتَمِسُوهَا فِي التَّاسِعَةِ وَالسَّابِعَةِ وَالْخَامِسَةِ

“Tulin ulos ilmoittamaan teille kohtalon yöstä, mutta kun ’se ja se’ ja ’se ja se’ riitelivät, uutinen vietiin jo pois (unohdin sen). Ehkä se on parempi teille, joten tavoitelkaa sitä yhdeksänneistä, seitsemänneistä, tai viidenneistä (kymmenestä viimeisestä yöstä).”

(*Sahih al-Bukhari* 6049)

Aisha sanoi:

يَجْتَهِدُ فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مَا لَا يَجْتَهِدُ فِي غَيْرِهِ

“Profeetta (ﷺ) ahersi palvonnassa ramadanin kymmenen viimeisen (yön) aikana enemmän kuin muulloin.”

(*Sahih Muslim* 1175)

Jokaiselle pakollinen paaston rikkomisen almuvero (*zakat ul-fitr*)

Zakaat al-fitr eli paaston rikkomisen almuvero on almuveron muoto, joka on tietty määrä ruokaa, joka on pakollista antaa köyhälle ramadanin lopulla ennen paaston rikkomisen juhlan (*iid*) rukousta. Ibn Abbaas sanoi:

فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَكَاةَ الْفِطْرِ طُهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ مَنْ أَدَّاهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَقْبُولَةٌ وَمَنْ أَدَّاهَا بَعْدَ الصَّلَاةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ مِنَ الصَّدَقَاتِ

“Allahin sanansaattaja ﷺ teki *zakaat al-fitrin* pakolliseksi keinoksi puhdistaa henkilö turhalta puheelta ja rumalta kielenkäytöltä, ja keinoksi ruokkia köyhiä. Kuka ikinä tarjoaa sen ennen (paaston rikkomisen juhlan) rukousta, häneltä se on hyväksytty almuvero. Kuka ikinä tarjoaa sen rukouksen jälkeen, se on hänelle vain (*zakat ul-fitriin* liittymätön muunlaisen) hyväntekeväisyyden muoto.”

(*Abu Dawuud 1371, hasan an-Nawawin mukaan*)

Toisessa raportissa Ibn ‘Umar sanoi:

فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَى وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَأَمَرَ بِهَا أَنْ تُؤَدَّى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ

“Allahin sanansaattaja ﷺ teki *zakaat al-fitristä* yhden saa’-mittäyksikön taateleita ja tai yhden saa’n ohraa (tai muuta paikallisen alueen perusruokaa kuten riisiä tai jauhoja) pakolliseksi muslimille – orjille ja vapaille, miehille ja naisille, nuorille ja vanhoille. Profeetta ﷺ määräsi sen annettavaksi ennen kuin ihmiset menevät paaston rikkomisen juhlan rukoukseen.”

(*Sahih al-Bukhaari 1503, 1407*)

Zakaat al-fitr on siis pakollinen jokaiselle ja kaikenikäisille muslimille. Se on sallittua antaa myös muutama päivä ennen seuraavaa kuukautta. Naafi’ kertoi, että Ibn Umarin jakaessa *zakat ul-fitria*:

وَكَانُوا يُعْطَوْنَ قَبْلَ الْفِطْرِ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ

“Se annettiin yksi tai kaksi päivää ennen paaston rikkomisen juhlaa.”

(*Sahih al-Bukhari 1511*)

Zakat ul-fitr on annettava ruokana, joka kattaa ruuan tyypin kriteerit, joita ihmiset käyttävät pääraaka-aineena tavallisesti paikassa, jonne *zakat ul-fitr* annetaan. Tähän ruuan kategoriaan kuuluu ruuat, kuten taatelit, vehnä jauho, riisi sekä muut täyttävät ruuat, joita ihmiset syövät.

Perheen pään on maksettava *zakat ul-fitr* jokaisen muslimin puolesta, josta hän on rahallisesti vastuussa.

Paaston rikkomisen juhla (*'iid ul-fitr*)

Paaston rikkomisen juhla on ensimmäinen päivä ramadanin jälkeen. Tuona päivänä rukoillaan paaston rikkomisen juhlan kahden rukousosion rukous aamun duha-aikaan, sen jälkeen, kun paaston rikkomisen almuvero on jaettu. Tämä rukous eroaa kuitenkin tavallisesta rukouksesta sen Allahia ylistävien lausuntojen (*takbiir*) määrällä. Siihen ei kuulu ensimmäistä eikä toista rukouskutsua (*Sahih Muslim 887*). Sitä ennen eikä jälkeen ole sunnan mukaista rukoilla ylimääräisiä rukouksia ja se on sunnah suorittaa ulkona avoimessa paikassa. Sen jälkeistä saarnaa on suositeltavaa jäädä kuuntelemaan. Ibn Abbas sanoi:

خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ عِيدٍ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَمْ يُصَلِّ قَبْلُ وَلَا بَعْدُ
 “Profeetta ﷺ lähti rukoukseen juhlan päivänä ja suoritti kahden rukousosion rukouksen. Hän ei rukoillut sitä ennen tai sen jälkeen (vapaaehtoisia rukouksia).”

(*Sahih al-Bukhari 1431*)

Paaston rikkomisen juhlan suositeltavat sunnat

1. Kylpeminen (*ghusl*) ennen paaston rikkomisen juhlan rukousta fajr-rukouksen jälkeen. (*Al-Muwatta' 428, sahih an-Nawawin mukaan*)
2. Parhaiden vaatteiden päälle pukeminen.

Miesten ja naisten on huomioitava islamilaiset etiketit pukeutumisessa, kuten auran peittäminen juhlapäivästä huolimatta. Naisten tulee pidättäytyä koristeellisista ja huomiota herättävistä vaatteista kodin ulkopuolella ja pukea sen sijaan puhtaat, peittävät ja siistit vaatteet lähtiessään ulos. (*Al-Mu'jam al-Awsat 7609, hasan al-Albaanin mukaan, As-Sunan al-Kubra lil-Bayhaqi 6143, sahih Ibn Hajarin mukaan*)

3. Parittoman määrän taateleita syöminen ennen paaston rikkomisen juhlan rukousta. (*Sahih al-Bukhari 953*).

4. Allahin suuruutta ylistävien lausuntojen lausuminen (*takbiiraat*) itsenäisesti maghrib-rukouksesta seuraavan aamun paaston rikkomisen juhlan rukouksen

alkamiseen saakka. Ylistykset, jotka on raportoitu Alilta ja Ibn Mas'uudilta ovat seuraavat:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ

“Allaahu Akbar, Allaahu Akbar, lā ilāhā illa-llaah. Allaahu Akbar, Allaahu Akbar, wā li-llāhi-l-hāmd.

(Allah on Suurin, Allah on Suurin. Ei ole muuta palvomisen arvoista jumalaa kuin Hän. Allah on Suurin, Allah on Suurin – ja kaikki kiitokset ja ylistykset kuuluvat Hänelle.)”

(Ibn Abi Shaybah, Musannaf 2/168, Ibn al-Hammam luokitteli ketjun hasaniksi Fath al-Qadirissa 2/82)

Naafi' sanoi:

كَانَ يَغْدُو إِلَى الْعِيدِ مِنَ الْمَسْجِدِ وَكَانَ يَرْفَعُ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ حَتَّى يَأْتِيَ الْمُصَلَّى وَيُكَبِّرُ حَتَّى يَأْتِيَ الْإِمَامُ

“Hänellä (Abdullah ibn Umarilla – Allah olkoon tyytyväinen häneen) oli tapana lähteä paaston rikkomisen juhlan rukoukseen moskeijalta, ja hän nosti ääntään ylistäen Allahin Suuruutta, kunnes hän saapui rukouspaikalle. Hän jatkoi Allahin ylistämistä, kunnes rukouksen johtaja saapui.”

(As-Sunan Al-Kubra 5652, sahih al-Bayhaqin mukaan)

Näitä ylistyksiä ei kuitenkaan lausuta kuorossa, vaan sen sijaan ne tulee lausua itsenäisesti. Kuorossa lausutut ylistykset eivät ole peräisin profeetan ﷺ eikä seuralaisten sunnasta eikä varhaisten muslimien tavoista.

Ibn al-Utheymiin sanoi aiheesta:

أما التكبير الجماعي بصوت واحد فهذا ليس من السنة، بل كل واحد يكبر وحده لنفسه

”Mitä tulee yhden yhteisen äänen ryhmä-*takbiireihin*, niin tämä ei ole peräisin sunnasta. Pikemminkin, jokaisen pitää tehdä *takbiirit* yksilöinä itsekseen.”

(Silsilah Fataawaa Nuur 'alaa ad-Darb, 355)

5. Eri reitin kulkeminen rukouspaikkaan ja takaisin (*Sahih al-Bukhari 986*) sekä rukouspaikkaan käveleminen, mikäli tämä on mahdollista (*Sahih al-Bukhari 956*).

6. Muille muslimille ”*Tāqabbala-llaahu minnā wā mink* (Allah hyväksyköön meiltä ja sinulta)” –sanominen.

Jubayr ibn Nufayr raportoi, että profeetan ﷺ seuralaiset tapasivat toisiaan ‘iid-päivänä ja sanoivat toisilleen:

تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكَ

”*Tāqabbala-llaahu minnā wā mink* (Allah hyväksyköön meiltä ja sinulta).”

(*Salat al-Idayn lil-Mahamili 2/218, hasan Ibn Hajarin mukaan*)

7. Paaston rikkomisen juhlan rukouksen rukoileminen ulkona avoimella alueella (*Sahih al-Bukhari 956*), ilman sitä edeltäviä tai sitä seuraavia sunna-rukouksia (*Sahih al-Bukhari 1431*) ja saarnan kuunteleminen rukouksen jälkeen (*Sahih al-Bukhari 963*).

Myös kuukautisissa olevien naisten on suositeltavaa tulla ulos, vaikka he eivät menisi rukouspaikalle. Umm ‘Atiyya sanoi:

أمرنا رسول الله ﷺ أن تخرجهنَّ في الفطر والأضحى العواتق والحائض وذوات الخدور، فأما الحائضُ فيعتزلن الصلاة، ويشهدنَّ الخير ودعوة المسلمين. قلت: يا رسول الله إحدانا لا يكون لها جلباب. قال: «لتلبسها أختها من جلبابها».

”Allahin sanansaattaja ﷺ käski meitä viemään ulos paaston rikkomisen juhlanä sekä uhrauksen juhlanä nuoret naiset, kuukautisissa olevat naiset ja sekä naiset, jotka muuten pysyvät verhoutuneina (sisällä). Mitä tulee kuukautisissa oleviin naisiin, niin he pysyivät poissa rukouksesta, mutta osallistuivat hyvyyteen ja muslimien pyyntörukouksiin. Sanoin: ‘Oi Allahin sanansaattaja, yhdellä meistä ei ole *jilbabia* (eli verhomaista ulkovaatetta, jolla peittää itsensä).’ Hän ﷺ sanoi: ‘Peittäköön hänen siskona hänet hänen *jilbabillaan*’.” (*Sahih al-Bukhari 324 ja Muslim 890*)

Toisessa raportissa profeetta ﷺ sanoi:

وَيَعْتَزِلْنَ الْحَيْضُ الْمُصَلَّ

”Ja kuukautisissa olevien naisten tulisi pysyä poissa rukouspaikasta.”

(*Sahih al-Bukhaari 974*)

Juhlapäivänä ei ole sallittua paastota

Abu ‘Ubayd raportoi, että Umar ibn al-Khattaab sanoi:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ نَهَاكُمْ عَنْ صِيَامِ هَذَيْنِ الْعِيدَيْنِ أَمَّا أَحَدُهُمَا فَيَوْمٌ
فَطَرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيَوْمٌ تَأْكُلُونَ مِنْ نُسُكِكُمْ

“Oi ihmiset, Allahin sanansaattaja ﷺ on kieltänyt teitä paastoamasta kahden juhlapäivän aikana (*iid al-fitrina* ja *iid ul-adhana*). Mitä tulee yhteen niistä, se on päivä, kun rikotte paastonne ja mitä tulee toiseen niistä, se on päivä, kun syötte uhrauksistanne.”

(*Sahih al-Bukhari* 5251, *Sahih Muslim* 1137)

Paaston rikkomisen jälkeisenä päivän on taas sallittua paastoa halutessaan, sillä tämä ei ole juhlapäivä. *Shaykh* al-Albaani sanoi:

يوم الفطر هو العيد، أما اليوم الثاني والثالث فليسوا من العيد في شيء إطلاقاً، فعيد الفطر هو يوم واحد
”Fitr-päivä on juhla (*iid*). Mitä tulee toiseen ja kolmanteen päivään – nämä eivät ole ollenkaan juhlapäiviä, vaan paaston rikkomisen juhla on yhden päivän.”

(*Jaami’ Turaath al-’Allaamah al-Albaani fii-l-Fiqh* 595/10)

Seuraavana kuukautena kuuden päivän paastoaminen

Abu Ayyub raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِتًّا مِنْ شَوَّالٍ كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ

“Kuka ikinä paastooa ramadanin ja sitten seuraa sitä kuudella (paastopäivällä) shawwalina (eli seuraavana kuukautena islamilaisen kalenterin mukaan) on kuin hän olisi paastonnut pitkän ajan (tässä kontekstissa vuoden).”

(*Sahih Muslim 1164*)

Thawban raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

صِيَامُ رَمَضَانَ بَعْشَرَةَ أَشْهُرٍ وَصِيَامُ السَّنَةِ أَيَّامَ بِيْشَهْرَيْنِ فَذَلِكَ صِيَامُ السَّنَةِ

“Ramadanin paasto on (palkkiossaan) kuin kymmenen kuukauden paasto ja shawwalin kuuden päivän paasto on (palkkiossaan) kuin kahden kuukauden paasto, joten ne ovat (yhteensä) kuin vuoden paasto.”

(*Sahih Ibn Khuzaymah 2115, sahih al-Albaanin mukaan*)

Abu Huraira raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

شَهْرُ الصَّبْرِ يَعْنِي رَمَضَانَ وَثَلَاثَةُ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ صَوْمُ الدَّهْرِ

“Kärsivällisyyden kuukauden, eli ramadanin, paastoaminen sekä kolmen päivän (paastoaminen) jokaisesta kuukaudesta on kuin elämänajan paastoaminen.”

(*Sunan an-Nasaa’ii 2408, sahih al-Albaanin mukaan*)

Hänen vapaaehtoiset paastonsa jonka tulee vielä korvata ramadanina menetettyjä päiviä

Ibn al-Uthaymiin sanoi:

فمن صام يوم عرفة، أو يوم عاشوراء وعليه قضاء من رمضان فصيامه صحيح،

“Joten kuka ikinä paastoa Arafā-päivän, tai Ashura-päivän ja hänellä on vielä korvattavia (paastoja) ramadanin kuukaudesta, niin hänen paastonsa on voimassa (*sahih*),

لكن لو نوى أن يصوم هذا اليوم عن قضاء رمضان حصل له الأجران:

mutta jos hän aikoo paastota (aikomuksenaan) tämän päivän korvatakseen ramadanina menetettyjä päiviä, niin hän tulee saavuttamaan kaksi palkkiota:

أجر يوم عرفة، وأجر يوم عاشوراء مع أجر القضاء،

Arafā-päivän (paaston) palkkion ja (jos hän paastoa Ashura-päivän) Ashura-päivän palkkion korvattavan (ramadanin paaston) palkkion kanssa.

هذا بالنسبة لصوم التطوع المطلق الذي لا يرتبط برمضان،

Tämä on miten asia on yleisten vapaaehtoisten paastojen kanssa, jotka eivät liity ramadaniin.

أما صيام ستة أيام من شوال فإنها مرتبطة برمضان ولا تكون إلا بعد قضاؤه،

Mitä tulee shawwalin kuukauden kuuteen päivään, niin nämä liittyvät ramadaniin, joten niitä ei voi suorittaa kuin vasta sen (ramadanina menetettyjen paastojen) korvaamisen jälkeen.

فلو صامها قبل القضاء لم يحصل على أجرها،

Jos hän paastoa ne ennen kuin hän on korvannut (ramadanina menetetyt päivät), niin hän ei saa tuota palkkiota (jota niiden paastosta on erikseen mainittu),

لقول النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «من صام رمضان ثم أتبعه بست من شوال فكأنما صام الدهر»

koska profeetta ﷺ sanoi: ‘Kuka ikinä paastoa ramadanin ja seuraa sitä kuudella shawwalin kuukaudesta, on kuin hän olisi paastonnut elämän ajan.’

ومعلوم أن من عليه قضاء فإنه لا يعد صائماً رمضان حتى يكمل القضاء

Ja on tiedettyä, että henkilö, jolla on vielä korvattavia (paastoja ramadanista), ei ole paastonnut ramadania, kunnes hän korvaa ne.”

(*Majmuu al-Fatawa wa Rasaa'il* 20/48)

Kuukautisten ansiosta menetettyjen paastojen korvaaminen

Menetettyt paastot on korvattava ennen seuraavan vuoden ramadanin saapumista.

Mu'adhah raportoi, että Aisha sanoi kuukautisista ja paastosta:

كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ فَنُؤْمِرُ بِقِضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمِرُ بِقِضَاءِ الصَّلَاةِ

“Meitä määrättiin korvaamaan paastomme ja meitä ei määrätty korvaamaan (kuukautisten aikana menetettyjä) rukouksia.”

(*Sahih Muslim 335*)

Toisessa raportissa hän sanoi:

كَانَ يَكُونُ عَلَيَّ الصَّوْمُ مِنْ رَمَضَانَ فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقْضِيَهُ إِلَّا فِي شَعْبَانَ الشُّغْلُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

“Minun piti korvata ramadanin kuukauden menetettyjä paastoja, mutta en pystynyt tekemään sitä, kunnes sha’banin kuukausi tuli, sillä olin kiireinen Allahin sanansaattajan ﷺ kanssa.”

(*Sahih al-Bukhari 1950, Sahih Muslim 1146*)

Usein kysytyt kysymykset paastosta

1. Miten tulisi toimia, jos ramadan alkoi, eikä tästä saanut ilmoitusta, joten henkilö söi ja joi tietämättään?

Tämän henkilön on lopetettava kaikki asiat, jotka rikkovat paaston, sillä niiden tekeminen ramadanina ei ole laillista. Sen lisäksi, hänen on kuitenkin korvattava hänen paastonsa. Ibn Ibn Qudamah mainitsee *al-Mughnissa* (3/34) tämän olevan enemmistön mielipide.

2. Mitä jos henkilö jättää paastopäivän tahallisesti?

Hänen on korvattava nämä menetetyt päivät ja suoritettava katumus. Ibn Qudamah mainitisi *al-Mughnissa* 4/365, että hän ei tiedä asiassa olevan erimielisyyttä. Menetetyt päivät tulisi korvata ennen seuraavaa ramadania. Jos menetettyjä ramadanin paastoja on lukuisia – jopa vuosia – hän arvioi paastottavien päivien määrän, ja tekee parhaansa yrittäen paastota ne mahdollisimman pian. Ibn Baazin mukaan (15/184) hänen on myös maksettava *fidya* jokaista päivää kohden, jota hän ei paastonnut tahallisesti. On kuitenkin muistettava, että hän tekee parhaansa, eikä annan paholaisen aiheuttaa hänelle luovuttamisen ajatuksia. Poikkeuksen on kuitenkin henkilö, joka ei ollut aiemmin muslimi. Hänen ei tarvitse korvata paastojaan.

3. Jos fajr saapui ja nainen huomaa herätessään, että hänen kuukautisensa ovat loppuneet, tulisiko hänen paastota?

Hänen tulee korvata tuon päivän paasto, sillä havainto perustuu epävarmuuteen eikä tekoja tulisi suorittaa epävarmuuden pohjalle. (*Majmu‘ Fatawa ash-Shaykh Ibn ‘Uthaymiin* 19/107) Häneltä puuttui muutenkin aikomus paastota.

4. Jos kuukautiset loppuvat ramadanin päiväsaikaan, onko naisen sallittua syödä loppupäivän?

Oppineet ovat tästä erimielisiä. Oppineiden, kuten ibn al-Uthaimiinin mukaan hänen ei ole sallittua syödä, juoda, eikä tehdä mitään paastoa rikkoavia asioita, vaikka paastopäivä on korvattava. (*ash-Sharh al-Mumti‘* 6/344)

5. Jos henkilö ei syönyt paastoa edeltävää ateriaa, tuleeko hänen paastota?

Hänen on silti paastottava tuo päivä ja hänen on suositeltavaa yrittää syödä jatkossa paastoa edeltävä ateria ennen paastoa sen hyveellisyyden vuoksi.

6. Jos henkilö söi tai joi liian myöhään tai liian aikaisin tietämättään, että paasto oli jo alkanut tai että se ei ollut vielä loppunut, tuleeko hänen korvata tuo päivä?

Oppineet ovat erimielisiä siitä, tuleeko tuo päivä korvata. Ibn Taymiyyah oli sitä mieltä, että tätä päivää ei tarvitse korvata, jos kyseessä oli tahaton virhe (*Majmu' al-Fatawa*, 20/572, 573).

7. Milloin syöminen ja juominen on lopetettava ja kuinka monta rukouskutsua ramadanina on fajr-rukouksen aikaan?

Syöminen, juominen ja kaikki paaston rikkovat teot on lopetettava oikean aamunsarastuksen ajan tullessa.

On sunnan mukaista kutsua ramadanin kuukautena ylimääräinen rukouskutsu ennen aamunsarastusta, jotta ihmiset tietävät valmistautua rukoukseen ja seuraavan päivän paastoon. Tällöin on silti kutsuttava oikea rukouskutsu rukouksen oikealla ajalla, jotta ihmisille ilmoitetaan myös fajrin oikea aika, jolloin paastoajien ei ole sallittua enää syödä. Profeetan ﷺ aikana Bilal lausui ylimääräisen rukouskutsun yöllä ennen fajria ja Ibn Umm Maktum lausui fajrin oikean athaanin sen ajan tullessa. ‘Abdullah bin ‘Umar raportoi, että profeetta ﷺ sanoi:

إِنَّ بِلَالَ يُؤَدِّنُ بَلِيلٍ فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُؤَدِّنَ - أَوْ قَالَ حَتَّى تَسْمَعُوا - أَذَانَ ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ
 “Bilal kutsuu athaanin yöllä, joten syökää ja juokaa, kunnes (oikea) rukouskutsu kutsutaan.” tai hän (ﷺ) sanoi (lopussa): “ – kunnes kuulette Ibn Umm Maktumin rukouskutsun.” (*Sahih al-Bukhari* 2656)

Toisessa raportissa Aisha sanoi, että profeetta ﷺ sanoi:

كُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُؤَدِّنَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ، فَإِنَّهُ لَا يُؤَدِّنُ حَتَّى يَطْلُعَ الْفَجْرُ
 “Syökää ja juokaa, kunnes Ibn Umm Maktum lausuu rukouskutsun, sillä totisesti hän ei lausu rukouskutsua, kunnes on fajrin (auringonsarastuksen) aika.”
 (*Sahih al-Bukhari* 1918)

Henkilön on hyvä tarkistaa fajrin oikea aika luotettavista lähteistä ja varmistaa, seurataanko hänen paikallisella alueellaan tätä ramadanin rukouskutsuihin liittyvää sunnaa tai ei, jotta hän ei vahingossa rikkoisi paastoaan.

8. Onko henkilön hyveellisempää kuolla ramadanina?

Tällaiselle väitteelle ei ole tiedossa mitään todistetta. Ihminen on vastuussa teoistaan ja hänet tullaan tuomitsemaan niiden perusteella.

9. Mikä on seuraavien asioiden säädös suhteessa paaston rikkomiseen?

Lähteet: *Fatawa al-Lajnah ad-Daaimah lil-Buhuuth al-ilmiyyah wal-iftaa*, *Ash-Sharh al-Mumti'* (Ibn Uthaymiin), *Fatawa al-Siyam* (Ibn Uthaymiin), *Majlis Sharh ar-Ramadan* (Ibn Uthaymiin), *Fatwa Ramadan li-Shaykh ibn al-Uthaymiin*, *Al-Muntaqa min fatawa ash-Shayh Saalih al-Fawzaan*, *Fatwa arkaan ul-islam li-ibn al-Uthaymiin*, *Majmuu' al-Fatawa ash-Shaykh ibn Baaz*.

	Asia	Säädös	Säädöksen vahvistanut oppinut	Mahdolliset ehdot tai kommentit
1.	Hajuvesien ja tuoksujen käyttäminen tai haistaminen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin & Ibn Baaz	Kunhan niitä ei nielaise tai imppaa tavalla, että ne menevät kehoon paastoa rikkovasti
2.	Suusta tuleva verenvuoto	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	Nielemistä tulisi yrittää välttää
3.	Inhalaattorin käyttäminen	Riippuu tyypistä	Ibn Uthaymiin	Jos se sisältää jauhetta, jota menee nieluun, se rikkoo paaston. Jos kyseessä on vain ilmaa, jossa on seassa jotain, mikä luokitellaan vielä ilmaksi, tämä ei riko paastoa.
4.	Hampaan poisto	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	Tämä ei itsessään riko paastoa, mutta esim. särkylääkkeen syöminen rikkoo.

5.	Verikoe	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	Verta ei tule poistaa sen verran, mitä kuppauksessa poistettaisiin.
6.	Itsetyydytys	Rikkoo paaston	Ibn Uthaymiin	Jos henkilö ei laukea, niin paasto ei ole rikkoutunut, mutta itsetyydytyksen synnistä on tehtävä katumus.
7.	Nenätipat	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	Ellei tippoja laita sen verran syvälle, että maku tulee kurkusta ja näin tipat menevät vatsaan.
8.	Nenäveren- vuoto	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	Paitsi jos tämä aiheutetaan tahallisesti.
9.	Ruoan maistaminen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	Jos mitään ei nielaista, vaan maistaa ruokaa varovasti esimerkiksi kielen päällä varmistaakseen esim. suolaisuuden määrän tms.
10.	Valehteleminen, kiroileminen sekä huono puhe	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	Nämä kuitenkin vähentävät paaston palkkiota ja ovat itsessään kiellettyjä tekoja.
11.	Mätkä uni tai suuressa rituaalisessa epäpuhtau- den tilassa herääminen fajrin aikaan	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	
12.	Hammastah- nan tai suuveden käyttö	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin, Ibn Baaz, al-Fawzaan	Niitä ei kuitenkaan tule nielaista ja on suositeltavaa välttää vahvoja aineita, jotta ne eivät ulotu kurkkuun.

13.	Tahattomasti oksentaminen	Ei riko paastoa	Ibn Baaz	
14.	Suuteleminen ja halaaminen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	Tämä on sallittua vain, jos se ei johda yhdyntään. Siemennesteiden purkausta edeltävät nesteet eivät riko paastoa.
15.	Hiusten tai kynsien leikkaaminen	Ei riko paastoa	Saudi-Arabian fatwa-komitean oppineet	
16.	Suihkussa tai kylvyssä käyminen	Ei riko paastoa	Saudi-Arabian fatwa-komitean oppineet & Ibn Baaz	Tämä on sallittua, vaikka henkilö nielaisisi vettä vahingossa. (Ibn Baaz) Tahallisesti veden nieleminen rikkoo paaston.
17.	Hennan käyttäminen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	
18.	Uiminen tai sukeltaminen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	
19.	Tahaton syöminen tai juominen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	
20.	Kuppaus	Rikkoo paaston	Saudi-Arabian fatwa-komitean oppineet	Tätä tukee hadith.
21.	Ravitsevan ruiskeen käyttäminen, kuten tiputukseen meneminen	Rikkoo paaston	Ibn Uthaymiin	Näitä pidetään samana asiana kuin syömistä tai juomista

22.	Puudutuksen käyttäminen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin	
23.	Meikin tai silmämeikin käyttäminen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin & Ibn Baaz	
24.	Silmätippojen käyttäminen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin & Ibn Taymiyyah	Tämä ei riko paastoa, vaikka maun maistaisi nielussa.
25.	Närästys	Ei riko paastoa	Ibn Hazm & Imam Maalik	Jos tämän mukana tulee nestettä suuhun asti ja sen nielaisee tahallisesti, niin tämä rikkoo paaston. Jos närästystä pidättelee nielemällä sitä kurkkuun, eikä se tule suuhun asti, niin tämä ei riko paastoa.
26.	Rokotuksen ottaminen	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin & Ibn Baaz	Kunhan kyseessä ei ole ravitseva ruiske. Ibn Baazin mukaan tätä on kuitenkin suositeltavaa välttää ja suosia rokotusten ottamista auringonlaskun jälkeen oppineiden erimielisyyksien välttämiseksi.
27.	Rasvan käyttäminen kehossa	Ei riko paastoa	Ibn Uthaymiin & Ibn Baaz	Kunhan tätä ei niele, esim huulirasvaa.

Ja Allah tietää parhaiten.